

تاریخ اقامتگاه‌ها از «خوشه‌سار» آبادگری تا قهقرای ابتدال
روایت افول بوم‌گردی‌های اصیل
کار از چه زمانی خراب شد؟ برای بررسی تاریخچه بوم‌گردی‌ها و بوم‌گردی‌دارها باید به سراغ اعضای «خوشه‌سار بومی» رفت. سراغ همان فهرست بیست و دو نفره معروف که هنوز روی دیوار بوم‌گردی «بارانداز» در روستای «فرزاد» خور و بیابانک باقی مانده است. باید رفت و پرسید که چه شد که بوم‌گردی روزگارش این‌گونه شد؟ بررسی این فهرست مهم به نظر می‌رسد. از این جهت که شاید به جز لیست خوشه‌سار دیگرانی هم بودند که کار می‌کردند؛ اما فعالیتشان تبدیل به جریان نشد.

طالقان زیر فشار تهران

بحران آب در حال جابه‌جایی است

«پیام ما» از بی توجهی سازمان حفاظت محیط زیست نسبت به گونه در خطر انقراض خرس سیاه گزارش می‌دهد

تنهایی خرس‌ها سیاه‌ایران

طرح مجتبی ملازاده بر اساس عکس تسنیم

در جریان بازدید سفرا از ساختمان‌های تخریب‌شده سازمان منابع طبیعی مطرح شد

حمله به نهادهای محیط‌زیستی مصداق «بوم‌تروریسم» است

حمله آمریکا و اسرائیل به سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور، به گفته رئیس این سازمان، تنها یک اقدام نظامی علیه ایران نبود؛ بلکه ضربه‌ای مستقیم به نهادهای علمی و محیط‌زیستی و مصداق «بوم‌تروریسم» به شمار می‌رود؛ اقدامی که به گفته «رضا افلاطونی»، مسیر همکاری‌های جهانی برای حفاظت از طبیعت و مقابله با بحران‌های اقلیمی را هدف قرار داده است.

رضا افلاطونی، رئیس سازمان منابع طبیعی و جمع سفرا و نمایندگان سازمان‌های بین‌المللی مقیم ایران که از ساختمان‌های تخریب‌شده سازمان منابع طبیعی بر اثر تجاوز آمریکایی - اسرائیلی بازدید کردند، گفت: «در این روزها سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور به‌عنوان متولی حفاظت، احیا، توسعه و بهره‌برداری پایدار از جنگل‌ها، مراتع، بیابان‌ها و حوزه‌های آبخیز ایران، نقشی راهبردی در ارتقای امنیت زیستی، امنیت غذایی، تاب‌آوری سوزمین در برابر تغییر اقلیم، مقابله با بیابان‌زایی و مدیریت پایدار آب‌و‌خاک و معیشت جوامع محلی ایفا می‌کند.»

او اضافه کرد: «اجرای طرح‌های ملی آبخیزداری و آبخوان‌داری در چارچوب مدیریت جامع و سلامت‌محور حوزه آبخیز، کاشت مردمی یک میلیارد درخت، حفاظت از مراتع، بیابان‌ها و حوزه‌های آبخیز ایران، نقشی راهبردی در ارتقای امنیت زیستی، بوم‌سازگان‌های ساحلی، کوهستانی و بیابانی، اصلاح و توسعه مراتع، کاهش فرسایش آبی و بادی خاک و تقویت مشارکت شهروندان، روستاییان و عشایر از مهم‌ترین اولویت‌های این سازمان در دوره جدید است؛ اولویت‌هایی که در چارچوب اسناد ملی ما، همسو با اهداف مدیریت پایدار جهانی و مورد تأکید نهادهای بین‌المللی مرتبط با منابع طبیعی تجدیدپذیر است.»

رئیس سازمان منابع طبیعی گفت: «هم‌زمان با ایفای نقش ملی در حفاظت و احیای منابع طبیعی، سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور در عرصه بین‌المللی نیز حضوری فعال و مسئولانه در تحقق اهداف کنوانسیون‌های محیط‌زیستی داشته است. جمهوری اسلامی ایران با توجه به قرارگیری در کمربند خشک و نیمه‌خشک جهان و مواجهه مستقیم با چالش‌هایی نظیر بیابان‌زایی، سیلاب، فرسایش خاک، خشکسالی، آفات و بیماری‌ها، حریق گسترده و تغییر اقلیم، مشارکت مؤثری در برنامه‌های مقابله با بیابان‌زایی به‌ویژه برنامه «خنثی‌سازی تخریب سوزمین» (LDN) داشته و تلاش کرده است با استفاده از ظرفیت دبیرخانه ملی کنوانسیون مقابله با

میدری نمی‌داند یا نمی‌گوید؟

پایم ما | وزیر کار گفته دولت هیچ برنامه‌ای برای تغییر مقررات بازنشستگی ندارد. نه لایحه‌ای، نه طرحی، نه حتی بررسی‌ای. همه چیز آرام است. نگران نباشید. اما همین وزیر در همین مصاحبه، تأیید کرد که مصوباتی در برنامه هفتم توسعه درباره بازنشستگی وجود دارد که «به تدریج در حال اجراست» و کمیسیون اجتماعی مجلس جلسات متعددی با صندوق‌های بازنشستگی برگزار کرده که «شاید گفت‌وگو‌هایی در آنجا انجام شده باشد».

پس چیزی در جریان است، فقط دولت «ورودی» به آن ندارد. این منطبق با باید با دقت خواند. وزیر کار و رفاه اجتماعی یک کشور، در موضوعی که مستقیماً به معیشت میلیون‌ها بازنشسته مربوط می‌شود، نمی‌گوید کمیسیون اجتماعی مجلس با صندوق‌های بازنشستگی جلسه دارد؛ اما او از محتوای این جلسات مطمئن نیست. «شاید گفت‌وگو‌هایی انجام شده باشد». این جمله را یک وزیر گفته، نه یک شهروند عادی. دو احتمال بیشتر وجود ندارد: یا وزیر کار از آنچه در حوزه مستقیم مسئولیتش می‌گذرد بی‌خبر است، یا می‌داند و ترجیح می‌دهد به شکلی پاسخ دهد که نه تأیید باشد و نه انکار. در هر دو حالت، آنچه به بازنشستگان تحویل داده می‌شود نه اطلاعات، بلکه ابهام سازمان‌یافته است.

برگزاری شورای حکام مرکز بین‌المللی مدیریت جامع حوزه‌های آبخیز و منابع زیستی تحت پوشش یونسکو (ICIMWB) رابه طور کامل تخریب کرد؛ مرکزی که از سال ۲۰۲۱ به طور مستقیم زیر نظر این سازمان و تحت پوشش یونسکو برای پیشبرد پژوهش، آموزش و توسعه همکاری‌های بین‌المللی در مدیریت پایدار سوزمین در مناطق خشک و نیمه‌خشک جهان به دنبال دستیابی به راه‌حل‌های مشارکت جهانی است. این ضایعه فقط برای ایران نیست، بلکه آسیبی است برای تمام جامعه بین‌المللی که برای رویارویی با بحران‌های مشترک اقلیمی و صیانت از منابع طبیعی تجدیدپذیر و محیط‌زیست جهانی، بر چارچوب‌های علمی، جامع‌نگر و چندجانبه تکیه دارد.»

افلاطونی ادامه داد: «هدف قرارداد یک سازمان علمی و زیست‌محیطی غیرنظامی، نقض آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی و اصول مندرج در کنوانسیون‌های ژنو، کنوانسیون ۱۹۵۴ برای حمایت از اموال فرهنگی، احترام به تقاضاهای علمی، اجرایی و فرهنگی کشورهای دوست و اسناد بنیادین نهادهای بین‌المللی مانند یونسکو است. پروتکل‌های الحاقی به کنوانسیون‌های ژنو به‌صراحت از اهداف غیرنظامی، از جمله ساختمان‌های اختصاص‌یافته به امور علمی، آموزشی و بشردوستانه محافظت می‌کنند علاوه بر آن کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه که نخستین کنوانسیون جهانی است که صرفاً به حفاظت از میراث فرهنگی و علمی در مخاصمات مسلحانه اختصاص دارد.» او افزود: «تجاوز رژیم صهیونی و آمریکا به سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور خود نقض صریح بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و اقدامی تجاوزکارانه بود و از جهات مختلف بر خلاف معاهدات و کنوانسیون‌های بین‌المللی است، به طوری که با وجود آنکه از سال ۲۰۰۱ میلادی، سازمان ملل متحد یک روز یعنی ششم نوامبر را با هدف جلب توجه بیشتر به مخاطرات آشکار و پنهان جنگ‌ها بر تخریب طولانی‌مدت اکوسیستم‌ها و منابع محیط‌زیست با عنوان «روز جهانی پیشگیری از تخریب محیط‌زیست هنگام جنگ‌ها و دیگری‌های مسلحانه» نام‌گذاری کرده است؛ ولی در این تجاوزات غیرانسانی و غیرقابل‌توجه به تمامیت ارضی شهروندان ایران، آسیب‌های جدی بر محیط‌زیست منابع طبیعی کشور ایران وارد شده است.»

معاون وزیر جهاد کشاورزی ادامه داد: «حملات آمریکا و رژیم اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای ما، نقض فاحش معاهده عدم اشاعه (NPT) و قطعنامه ۲۲۳ شورای امنیت است چرا که حمله به چنین تأسیساتی بر اساس حقوق بین‌الملل، از جمله قطعنامه ۵۳۳ ژنوا و قطعنامه ۶۸۷ شورای امنیت، به طور مطلق ممنوع است یا علی‌رغم اینکه سیراتی، نشان رسمی کنوانسیون ۱۹۵۵ لاهه برای حمایت از دارایی‌های فرهنگی در زمان مخاصمات مسلحانه است و هدف از نصب آن در اماکن تاریخی، یادآوری مسئولیت جهانی در قبال میراث بشری محسوب می‌شود؛ ولی شاهد تخریب و آسیب به بیش از ۱۴۹ اثر تاریخی و ۵۴ موزه همچون کاخ گلستان، بنای تاریخی چهلستون

آگهی مناقصه عمومی

شماره ۱۰ / م ع / ۰۵ (نوبت اول)
شماره همیار گهر حدید سیرجان در نظر دارد «تأمین ۱۴۴ حلقه لاستیک سایز (27.00R*49) دامپتراک» (مطابق مشخصات فنی پیوست اسناد) را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به پیمانکار واجد صلاحیت و گذار نماید؛ لذا متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه به سایت WWW.GOHARHADID.CO بخش فراخوان- مناقصه مراجعه فرمایند.

آخرین مهلت تحویل پاکات ساعت ۱۲ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۷ در محل دبیرخانه کمیسیون معاملات شرکت همیار گهر حدید سیرجان می‌باشد. شرکت همیار گهر حدید سیرجان در قبول یا رد هر یک از پیشنهادات بدون نیاز به ذکر دلیل و بدون جریان خسارت مختار می‌باشد. ضمناً لازم به ذکر است نمایندگان می‌بایست اسناد خود را در پاکات مخصوصی که از دبیرخانه کمیسیون معاملات شرکت همیار گهر حدید سیرجان دریافت می‌نمایند به صورت مهر و موم شده تحویل دهند. هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

جهت کسب اطلاعات بیشتر در ساعات اداری با شماره تلفن های ۰۳۴۴۱۵۲۶۰۰۰ داخلی ۸۰۰۹ تماس حاصل فرمایید.

دبیرخانه کمیسیون معاملات شرکت همیار گهر حدید سیرجان

مطالبه‌گری
کی به نتیجه می‌رسد؟
تأکید بر نقش شهروندان در حل مسائل در نشست «مؤسسه رحمان»

زخم‌هایی که
خبر نمی‌شوند
نگاهی به وضعیت روانی جامعه در روزهای نگرانی از آغاز دوباره جنگ

مدیریت مشارکتی آب
عرفی که به حاشیه رفت

میدری نمی‌داند
یا نمی‌گوید؟

شیب‌ها
بحران پنهان
اراضی گلستان
محمد اسماعیل اسدی | پژوهشگر ارشد آب‌و‌خاک و کشاورزی حفاظتی

چگونگی رابطه مخاطب با متون داستانی
«غریبه» با متن
«بی‌خانمان» در معنا
اعلی ملازاده | روزنامه نگار

اصفهان، میدان نقش جهان اصفهان، قلعه فلک‌الافلاک خرم‌آباد و... از اماکن تاریخی این سوزمین کهن هستیم. سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری یک نهاد اجرایی، تخصصی، فنی و علمی است که مسئولیت حفاظت از منابع طبیعی تجدیدشونده، جنگل‌ها و مراتع را بر عهده دارد. حمله به چنین نهادی با هیچ منطق حقوق بین‌المللی و موازین بشردوستانه توجیه‌پذیر نیست. این اقدام نه تنها نقض حاکمیت ملی و منشور ملل متحد، بلکه مصداق روش از پدیده‌ای است که باید آن را «بوم‌تروریسم» (اکوتوریسم) بنامیم؛ مانعی جدی در مسیر تحقق تعهدات جمعی بشریت برای حفظ کره زمین. همان‌گونه که پیش‌تر در محافل بین‌المللی بیان شده است: «دانش مرز نمی‌شناسد و آسیب به آن، آسیب به آینده مشترک بشریت است.»

او ادامه داد: «با وجود این فاجعه، عزم جامعه علمی و محیط زیستی ایران و نگاه امیدوارکارشان و مدیران منابع طبیعی و آبخیزداری کشور هرگز متزلزل نشده است. ما «مسیرسبز» خود را با راه‌آبادی فولادین مردم ادامه خواهیم داد؛ اما ما تنها به بازسازی آسیب‌ها و تخریب‌ها نمی‌اندیشیم که صدالبته بسیار مهم است. لیکن ما عدالت و پاسخگویی جهانی را مطالبه می‌کنیم. جمهوری اسلامی ایران اعتراض رسمی خود را به نهادهای ذی‌ربط سازمان ملل متحد، از جمله یونسکو، UNDP، فائو و دبیرخانه کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی، ابلاغ کرده و به‌صراحت خواستار محکومیت روش و بدون ابهام این اقدام توریستی شده است. از سازمان‌های بین‌المللی مقیم ایران می‌خواهیم که به طور قاطع و بدون ابهام هدف‌گیری عمده نهاد علمی ما و کشتار کارکنانمان را محکوم کنند، با همان قدرت و صراحتی که در قبال دیگر حمله‌ها به اماکن آموزشی و فرهنگی جهان گاهی به کار گرفته شده است علاوه بر آن اقدام به یک تحقیق مستقل به رهبری یونسکو مطابق با مأموریتش برای حفاظت از نهادهای علمی و سایر آژانس‌ها و نهادهای بین‌المللی در خصوص خسارات زیست‌محیطی وارده به منظور مستندسازی کامل نقض‌های حقوق بین‌الملل که علیه این سازمان و کارکنانش صورت گرفته است و تضمین اینکه این یافته‌ها مبنایی برای پاسخگویی قرار گیرند.»

افلاطونی در پایان گفت: «متعهد به بازسازی سالن شورای حکام ICIMWB، موزه کهن منابع طبیعی و کتابخانه سازمان شوند، به‌عنوان نمادی از همبستگی بین‌المللی و تأکیدی دوباره بر این که خشونت نخواهد توانست پیوندهای همکاری علمی را از هم بگسلد علاوه بر آن کاربست اسناد حقوقی بین‌المللی موجود از جمله کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه و کنوانسیون‌های ژنو را تقویت کند تا تضمین شود نهادهای علمی، طبیعت‌محور و زیست‌محیطی از حمایت استواری که شایسته آن هستند برخوردار شوند و مفهوم حقوقی در حال ظهور «بوم‌تروریسم» رسماً در چارچوب‌های یونسکو و سایر نهادهای بین‌المللی به رسمیت شناخته و توسط سفرا و نمایندگان محترم سفارت خانه‌ها پیگیری شود.»

ایران، تهرود

نگاهی به وضعیت روانی جامعه در روزهای گرانی از آغاز دوباره جنگ

زخم‌هایی که خبر نمی‌شوند

پیام ما در خیابان‌های تهران، اصفهان و کرمانشاه، صدای جنگنده هنوز در گوش‌ها می‌پیچد، مادری که شب‌ها از خواب می‌پرد و فرزندش را در آغوش می‌گیرد تا مطمئن شود زنده است، پیرمردی که نام شهیدان جنگ هشت‌ساله را با نام شهیدان جنگ ۱۳ روز و ۴ روز در ذهنش به هم می‌آمیزد، نوجوانی که در فاصله یک سال یاد گرفته پناهگاه را از کلاس درس بهتر بشناسد، اینها چهره‌های جامعه‌ای‌اند که در فاصله‌های کوتاه دو جنگ را پشت سر گذاشته و اکنون در سکوت آتش‌بسی شکننده، با زخم‌هایی نشسته‌است که خیرها از کنارش می‌گذرند. پرسش دیگر فقط درباره میدان نظامی نیست؛ پرسش این است که این جامعه فرسوده، غدا را ودوبیاره، با چه سرمایه‌ای از همدلی روزهای پیش‌ رو را خواهد گذراند.

شهرها در اسفند ۱۴۰۴ بار دیگر صدای انفجار را شنیدند. این بار نه ۱۲ روز بلکه ۴۰ روز طول کشید. زیرساخت‌های ریلی، جزیره «خارگ»، پالایشگاه‌ها، مراکز پژوهشی و حتی محله‌های مسکونی و مدرسه هدف قرار گرفتند. فهرست شهدا و مجروحان طولانی‌تر از جنگ نخست شد و این بار آسیب‌ها دیگر فقط جسمی و اقتصادی نبودند؛ آنچه در روان جمعی جامعه نشست، چیزی است که هنوز نه آثار دقیقی از آن منتشر شده و نه گفت‌وگوی عمومی جدی درباره‌اش شکل گرفته است.

پژوهش‌های جهانی درباره جوامع جنگ‌زده نشان می‌دهند که اثر روانی جنگ دوم، اگر فاصله کوتاهی با جنگ نخست داشته باشد، چندبرابر می‌شود. در ادبیات روان‌شناسی به این پدیده «تروما تیزاسیون مضاعف» (Re-traumatization) گفته می‌شود؛ یعنی جامعه‌ای که هنوز فرصت تسکون و بازسازی روانی از شوک پیشین را نیافته، با موجی تازه از وحشت، فقدان و بی‌ثباتی مواجه می‌شود.

اختلال استرس پس از سانحه (PTSD)، افسردگی، اضطراب فراگیر، اختلالات خواب و افزایش رفتارهای پرخطر از پیامدهای شناخته‌شده چنین شرایطی

۳ سرمایه‌ای که خاموش از دست می‌رود

سلامت روان فقط مسئله فردی نیست، وقتی بخش بزرگی از جامعه دچار اضطراب مزمن، بی‌خوابی، احساس بی‌قدرتی و سوگ پایان‌ناپذیر باشد، سرمایه اجتماعی فرسوده می‌شود. مردمی که ظرفیت روانی‌شان تحلیل رفته، کمتر می‌توانند به یکدیگر اعتماد کنند، کمتر در امور جمعی مشارکت می‌کنند و آستانه تحملشان در برابر اختلاف‌نظر پایین می‌آید.

«دکتر سعید معیدفر»، جامعه‌شناس و رئیس پیشین انجمن جامعه‌شناسی ایران، در سال‌های اخیر بارها از فرسایش سرمایه اجتماعی در ایران سخن گفته است؛ پدیده‌ای که اکنون با لایه‌ای از تجربه جنگی نیز پیچیده‌تر شده است. شاخص اعتماد اجتماعی که پیش از این روند نزولی داشت، در فضای پسا‌جنگ احتمالاً وضعیت دشوارتری دارد. شواهد میدانی غیررسمی از تهران و شهرهای آسیب‌دیده حاکی از آن است که موج مهاجرت داخلی پس از جنگ ۴۰ روزه قابل‌توجه بوده است؛ جابه‌جایی از شهرهای بزرگ به شهرستان‌ها، خانه‌های دوم در شمال کشور، و در مواردی مهاجرت به خارج. بخشی از طبقه متوسط شهری که در جنگ نخست هنوز در صحنه بود، اکنون تصمیم به ترک گرفته است. این خروج، چه برای کشور خالی‌کننده سرمایه اجتماعی باشد و چه صرفاً جابه‌جایی داخلی، الگوی همبستگی اجتماعی را تغییر می‌دهد.

۴ زخمی که از زبم عمیق‌تر است

شاید جدی‌ترین تهدید برای انسجام اجتماعی ایران، نه خود جنگ که گفت‌وام پیرامون آن است. در ۴۰ روز جنگ، شکاف‌های موجود در جامعه عمیق‌تر شد؛ کسانی که جنگ را فرصت می‌دیدند، کسانی که آن را فاجعه می‌دانستند، کسانی که از حاکمیت دفاع کردند، کسانی که از مهاجمان حمایت کردند، و طیف وسیعی که در میانه ایستادند و هر دو سو را نقد کردند. این چندپارگی در شبکه‌های اجتماعی به شکل تخریب متقابل بروز کرد. خانواده‌هایی که اعضایشان بر سر تحلیل جنگ به یکدیگر پشت کردند، دوستی‌هایی که در فضای مجازی پایان یافت، و محله‌هایی که در سکوتی سنگین فرورفتند، نمونه‌هایی از این شکاف هستند.

پرسش اصلی این است: اگر دور سوم جنگ آغاز شود، با کدام سرمایه از همبستگی به استقبالش می‌رویم؟ کارشناسان حوزه روان اجتماعی و مددکاری معتقدند نخستین گام، جداکردن قضاوت سیاسی از همدردی انسانی است. کسی که در جنگ خانه‌اش را از دست داده، فرزندش را به خاک سپرده، یا روزها در خانه دیگران مانند همجان ولی در واقع پناهنده گذرانده، پیش از هر چیز نیازمند شنیده‌شدن است، نه ارزیابی موضع سیاسی‌اش. «دکتر مصطفی اقلیما»، چهره شناخته‌شده مددکاری اجتماعی ایران، بارها تأکید کرده که جامعه ایرانی در بزنگاه‌های بحران (از زلزله بم تا سیل گلستان) ظرفیت بالایی برای همبستگی نشان داده است. ظرفیتی که در شرایط جنگی باید آگاهانه بازبایی شود.

در کنار این، نقش رسانه‌ها در کاهش خشم متقابل تعیین‌کننده است. رسانه‌ها در فضای جنگی می‌توانند به دو شکل عمل کنند: یا با تشدید روایت‌های دوقطبی، شکاف‌ها را عمیق‌ترکنند، یا با روایتگری انسانی از تجربه شهروندان عادی، اعتماد و همدلی را زنده نگه دارند. تجربه «پیام ما» و رسانه‌های توسعه‌محور نشان داده که زاویه «انسان در میان بحران» می‌تواند گفت‌وگوی ملی را از خط‌کشی‌های مرسوم رها کند و فضایی برای شنیده‌شدن همه طیف‌ها فراهم آورد.

بازفعال‌سازی شبکه‌های محلی، گام دیگری است که اهمیت آن در جنگ ۴۰ روزه به‌روشنی دیده شد. در نبود ساختار دولتی کارآمد در بسیاری از شهرها، این شبکه‌های محلی، گروه‌های مردمی، خیریه‌ها و حتی همسایگان بودند که توزیع غذا، پناه‌دهی و حمایت روانی را برعهده گرفتند. این سرمایه اجتماعی غیررسمی، شکننده اما حیاتی است و حفظ آن نیازمند سیاست‌گذاری هوشمندانه و پشتیبانی نهاد‌های مدنی است.

در سطح خدمات، گسترش دسترسی به خدمات سلامت روان رایگان و در دسترس ضرورتی انکارناپذیر است. پس از جنگ ۴۰ روزه، نیاز به مشاوره روان‌شناختی به طور بی‌سابقه‌ای افزایش یافته، اما هزینه بالای جلسات روان‌درمانی و کمبود متخصص در شهرستان‌ها، دسترسی را محدود کرده است. خط‌های تلفنی اورژانس اجتماعی، گروه‌های حمایت روانی محلی و آموزش روان‌یاران داوطلب، ابزارهای کم‌هزینه اما مؤثری هستند که سازمان بهداشتی و وزارت بهداشت می‌توانند فعال‌تر کنند.

سرانجام، شکل‌گیری روایت‌های مشترک از تجربه جنگ، شاید مهم‌ترین کار درازمدت باشد. جامعه‌ای که داستان جنگش را تنها از زبان حاکمیت می‌شنود، زبان مخالفان می‌شود، دچار سوگ ناتمام می‌تهد. روایت‌های متنکر و انسانی، در ادبیات، سینما، روزنامه‌نگاری و حافظه شفاهی به جامعه اجازه می‌دهد تجربه‌اش را معنا کند و از آن عبور کند، بدون آنکه از خود تهی شود.

۵ پرسشی که نباید بی‌پاسخ بماند

ایران درآستانه خرداد سال ۱۴۰۵ نه در صلح است و نه در جنگ. آتش‌بس کنونی، به گفته بسیاری از تحلیل‌گران، یک وقفه تاکتیکی است، نه پایان درگیری. در چنین شرایطی، گفت‌وگوی ملی درباره چگونگی زندگی در سایه تهدید مداوم، باید از حاشیه به متن بیاید. پرسش پیش روی جامعه ایران این است: آیا می‌توانیم پیش از آنکه جنگ سوم (اگر در کار باشد) از راه برسد، آنچه را در دو جنگ پیشین از دست‌رفته بازبایی کنیم؟ آیا می‌توانیم بدون آنکه منتظر تصمیم‌های پایتخت‌های دور باشیم، در محله‌ها، خانواده‌ها و رسانه‌ها، شبکه‌ای از همدلی بسازیم که در روزهای سخت، تنها سرمایه واقعی ما باشد؟

تجربه نشان داده که در جنگ، آنچه می‌ماند نه ساختن‌ها است و نه شعارها؛ بلکه پیوند‌هایی است که مردم میان خود حفظ کرده‌اند. ساختن این پیوند، شاید مهم‌ترین کار توسعه‌ای روزهای پیش رو باشد.

نوبت دوم

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور
حوزه ثبت ملک منطقه دوساری

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان ساری برابر رای شماره ۲۲۷۱/۰۳۵۶۰۳۱۰۴۵۶ مورخ ۰۳/۰۲/۱۴۰۵ که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه دو ساری تحت تصرفات مالکانه امیرووسفی فرح‌آبادی فرزند محمد به شماره ملی ۰۹۱۷۵۰۲۹۳۸ نسبت به شش‌دانگ یک قطعه زمین

زرعی به مساحت ۲۶۳ مترمربع به پلاک ۲۲۷۵ فرعی قسمتی از پلاک ۲۳ اصلی واقع در قریه فرح‌آباد بخش ۵ ثبت ساری لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴/۰۲/۱۴۰۵ – تاریخ انتشار نوبت دوم: ۲۹/۰۲/۱۴۰۵

یاسر ملکی
مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری
شناسه آگهی: ۲۱۶۷۱۸۴

نوبت دوم

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت‌اسناد و املاک استان خراسان رضوی
اداره ثبت‌اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کاشمر

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابرای شماره ۵۵۴۶/۰۶۱۰۴۵۶۳۰۱۰۴۵۶ هیات‌اول کلاس ۱۴۰۴-۱۹۹۹ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کاشمر تصرفات مالکانه بلاعارض متقاضی آقای فخرالدین مقدم به شناسنامه شماره ۰۹۸۰۹۹۹۲۷/۰۹۸۰۹۹۹۲۷/۰۹۸۰۹۹۹۲۷/۰۹۸۰۹۹۹۲۷/۰۹۸۰۹۹۹۲۷ صادره کاشمر فرزند محمدرضا در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۶۰۲٫۴۰ مترمربع پلاک ثبتی ۵۱۳۰ فرعی از پلاک اصلی واقع در خراسان رضوی بخش یک حومه حوزه ثبت ملک کاشمر خربزباری از مالک رسمی عصمت افتخارزاده محرز گردیده‌است. لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به این اداره تقدیم نمایند. بدیهی‌است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴/۰۲/۱۴۰۵

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۲۹/۰۲/۱۴۰۵

احمد جهانگیر - رئیس ثبت‌اسناد و املاک کاشمر

شناسه آگهی: ۲۱۶۵۰۴۱ م الف: ۱۲۸۴

نوبت دوم

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت‌اسناد و املاک استان مرکزی
اداره ثبت‌اسناد و املاک حوزه ثبت ملک تفرش

در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی فاقد سند رسمی مصوب ۹۰/۷/۹۰ اسامی اشخاص حقیقی و حقوقی و افرادیکه نسبت به مورد تقاضای آنان رای مبنی بر صدور سند رسمی صادر شده است برای اطلاع عمومی آگهی درصورتی‌که اشخاص ذینفع به آراء اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روزنها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم ورسید اخذ نمایند و ظرف یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی‌است در صورت عدم اعتراض و عدم گواهی تقدیم دادخواست از طرف مجاورین تحدید حدود خواهی شد و اعتراض مجاورین و صاحبان املاک که در موقع تحدید حدود حضور نداشته باشند می‌توانند طبق ماده ۵ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورت‌مجلس تحدیدی لغایت سی روز اعتراض کتبی خود را به این اداره تسلیم ورسید دریافت دارند و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع ذیصلاح قضائی تقدیم نماید در غیر اینصورت متقاضی ثبت یا نماینده قانونی وی می‌تواند به دادگاه مربوطه مراجعه وگواهی عدم تقدیم دادخواست را دریافت و به این اداره تسلیم نماید. با ارائه گواهی مزبور این اداره بدون توجه به اعتراض عملیات ثبتی را با رعایت مقررات ادامه خواهد داد.

تاریخ انتشار: ۲۹/۰۲/۱۴۰۵

رونوش: جهت اطلاع به آقایان امید هدایت فر و امین ناصری نماینده و نقشه‌بردار ابلاغ می‌گردد.

شعبان سگری - مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه یک قزوین

از طرف احمد میرزاحسنی

شناسه آگهی: ۲۱۸۳۲۹۱

۱ سال بیست و دوم | شماره پیاپی ۳۴۰۷ | سه‌شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۵ |

اخبار

مدیر مرکز اطلاع‌رسانی

وزارت بهداشت عنوان کرد

وضعیت سلامتی رهبر انقلاب

در روز نهم اسفند خوب بود

«حسین کرمان‌پور»، مدیر مرکز روابط‌عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت، با اشاره به وقایع روز نهم اسفندماه و آغاز رسمی جنگ به دنبال بمباران حوالی پاستور گفت رهبر انقلاب در آن روز به بیمارستان منتقل شدند و «خوشبختانه اتفاق خاصی برای ایشان رخ نداده بود» و تنها چند زخم سطحی نیاز به بخیه داشتند؛ زخم‌هایی که به گفته او «چهره ایشان را مخدوش نمی‌کرد».

حسین کرمان‌پور، مدیر مرکز روابط‌عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت، (دوشنبه ۲۸ اردیبهشت) درگردهمایی روابط‌عمومی‌های دستگاه‌های اجرایی کشور با عنوان «روایان ایران» به تشریح روایت خود از بخش سلامت در روزهای آغازین جنگ پرداخت و گفت: «روایت بخش سلامت، روایت بسیار سختی است»

به گزارش ایسنا، کرمان‌پور با اشاره به صبح روز ۹ اسفندماه اظهار کرد: «از ساعت ۵ صبح روز ۹ اسفندماه سخن می‌گویم. در وزارت بهداشت بودیم که تماس گرفتند و به ما گفتند که حوالی پاستور بمباران شده و جنگ رسماً شروع شده‌است.»

او در ادامه توضیح داد که در آن تماس عنوان شد هم حوالی پاستور «یعنی دفتر آقای پزشکیان و اعضای دولت» و هم «بیت رهبری انقلاب» هدف محله قرار گرفته است. کرمان‌پور افزود: آقای دکتر ظفرقندی، وزیر بهداشت، همان لحظه تماس گرفتند و درباره وجود مجروح با مصدوم سؤال کردند و پاسخ این بود که «تا این لحظه خیر». او ادامه داد: وزیر بهداشت «موتوره» به سمت بیمارستان سینا حرکت کردند و در همان روز به گفته کرمان‌پور، خیابان‌ها به شکل ناگهانی دچار اختلال و «تقریباً مسدود» شده بود.

مدیر مرکز روابط‌عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت گفت: حدود ساعت ۱۲ اعلام شد که «آقای خامنه‌ای را به بیمارستان سینا می‌آورند» و این خبر از یک سو «خوب» بود، چراکه نشان می‌داد رهبر انقلاب زنده هستند، اما از سوی دیگر برای روابط‌عمومی‌ها «دلهره» ایجاد کرد که چگونه باید درباره این اتفاق «روایت‌سازی» شود.

کرمان‌پور ادامه داد: زمانی که فرد مورد اشاره به بیمارستان رسید، مشخص شد «آقا جنتی» به بیمارستان منتقل شده‌اند. او اضافه کرد: اتاق عمل آماده شد و اقدامات لازم انجام گرفت. به گفته وی، «خوشبختانه اتفاق خاصی برای رهبر انقلاب نیفتاده بود» و «صرفاً چند زخم» وجود داشت که «به‌نوعی نبود که بخواد، چهره رهبر انقلاب را مخدوش کند» یا موجب «جان‌باختن شدن» یا قطع عضو» شود. کرمان‌پور تأکید کرد «چند تا بخیه» در محل جراحات زده شد و بخشی از بخیه‌ها «روی ایشان» انجام شد.

«پیام ما» از بی توجهی سازمان حفاظت محیط‌زیست به یکی از گونه‌های در خطر انقراض گزارش می‌دهد

تنهایی خرس‌های سیاه ایران

با وجود کشف چندین محموله قاچاق توله‌خرس سیاه در سال‌های اخیر

هنوز معلوم نیست این توله‌ها از کجا می‌آیند و مقصد نهایی آنها کجاست

فاطمه باباخانی |

روزنامه‌نگار

به گفته رئیس اداره حفاظت محیط‌زیست بانه درباره این محموله قاچاق می‌گوید با هماهنگی دستگاه قضایی، خودروی حامل حیوانات توقیف وفر دستخلف بازداشت شد. به گفته «مهدی رستمی»، توله خرس‌های کشف‌شده برای انجام معاینات دامپزشکی به مرکز دامپزشکی شهرستان منتقل شدند. بررسی‌های اولیه نشان می‌دهد این توله‌ها از گونه خرس سیاه هستند؛ گونه‌ای که زیستگاه اصلی آن در جنوب ایران قرار دارد. این توله‌ها اکنون تحت مراقبت قرار دارند تا پس از طی مراحل اداری و قانونی، با نظر دفتر مدیریت حیات‌وحش سازمان حفاظت محیط‌زیست درباره سرنوشت آن‌ها تصمیم‌گیری شود.

بابین‌حال، ماجرای قاچاق توله خرس‌های سیاه در ایران محدود به این مورد نیست. مرور خبرهای منتشر شده در چهار سال گذشته نشان می‌دهد که این اتفاق به شکلی تکرارکننده تکرار شده است.

خرداد ۱۴۰۱، مأموران نیروی انتظامی در محور نابین – اصفهان پس از توقیف یک خودروی مشکوک، با شنیدن صدایی غیرعادی از داخل خودرو متوجه حضور یک توله خرس سیاه شدند. این توله‌خرس که بعدها «لالین» نام گرفت، در شرایطی از قاچاقچیان کشف شد که نشانه‌های واضحی از آسیب و استرس شدید داشت؛ زخم‌هایی روی سروصورت و آثار طناب بر گردن. آن روزها هم‌زمان با اوج توجه عمومی به «پیروز»، توله‌یوز این بود. عکس‌های پیروز در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شد و هزاران نفر نگران سرنوشت او بودند. اما «لالین» تقریباً بی‌صدا در حاشیه ماند. نه تصویری از او منتشر شد و نه توجهی عمومی شکل گرفت. حتی کمتر کسی متوجه شد که هیچ‌یک از استان‌هایی که زیستگاه طبیعی خرس سیاه محسوب می‌شوند – کرمان، سیستان و بلوچستان و هرمزگان – برای پذیرش او اعلام آمادگی نکردند.

این روند در سال‌های بعد نیز ادامه یافت. خرداد ۱۴۰۲، دو توله‌خرس سیاه از یک اتوبوس مسافربری در ایست و بازرسی «شهید سالاری» گناباد کشف شدند؛ توله‌هایی که بعدها «نیکا» و «نیما» نام گرفتند. خرداد ۱۴۰۳ نیز مأموران انتظامی ایست و بازرسی شهید شرافت نابین یک خودروی پژو ۴۰۵ را متوقف کردند و در بازرسی آن دو توله‌خرس سیاه یافتند که از یکی از استان‌های جنوبی به سمت مرکز کشور منتقل می‌شدند. در همان سال، رئیس پارک ملی بختگان

تحلیل |

بی‌اعتمادی سیاسی، سد راه مهار گردوغبار

پیام ما ا گردوغبار در خاورمیانه بیش‌تر از یک بلای طبیعی است. این پدیده تلخ‌ترین شاهد ناتوانی کشورهای منطقه در یافتن زبان مشترک برای حل مسائل مشترک است. مصاحبه‌های اخیر دبیر ستاد ملی سیاست‌گذاری و هماهنگی مدیریت پدیده گردوغبار نشان می‌دهد که چالش‌های واقعی تنها محدود به علوم محیط‌زیست نیست، بلکه در اختلاف‌های عمیق سیاسی و سوءتفاهم‌های بین‌المللی ریشه دارد.

دبیر ستاد ملی سیاست‌گذاری مدیریت گردوغبار با درستی تأکید می‌کند که این پدیده صرفاً یک حادثه آب‌وهوایی نیست. دست‌کاری‌های بی‌رویه بر روی زمین، ساخت سدهای فراوان، و نادیده‌گرفتن حبابه‌های محیط‌زیستی به طور قابل توجهی در تشدید این بحران نقش داشته‌اند. این تمایز اساسی است؛ زیرا نشان می‌دهد که ما تنها قربانی شرایط جغرافیایی نیستیم، بلکه می‌توانیم بخش‌های قابل توجهی از این پدیده را کنترل کنیم. چنین برداشتی امیدبخش است، اما تنها زمانی که کشورهای همسایه نیز این واقعیت را بپذیرند.

مسئله اینجاست که برخی از همسایگان ما هنوز

محیط‌زیست

اخیر، هنوز پاسخ روشنی برای این پرسش‌ها وجود ندارد.» به گفته او، یافتن پاسخ این سؤال‌ها وظیفه فعالان محیط‌زیست یا روزنامه‌نگاران نیست، بلکه بخشی از مسئولیت‌های تخصصی یگان حفاظت محیط‌زیست و نهادهای مسئول به شمار می‌رود. بدون شناخت مسیر قاچاق، برنامه‌ریزی مؤثر برای مقابله با آن نیز ممکن نیست. قدربیان همچنین هشدار می‌دهد که قاچاق توله‌خرس‌ها ضربه‌ای جدی به جمعیت کوچک این گونه وارد می‌کند. «جداشدن توله از طبیعت معمولاً به معنای کشته‌شدن مادر نیز هست؛ زیرا شکارچیان برای دسترسی به توله‌ها ابتدا مادر را از میان برمی‌دارند.»

از سوی دیگر، بازگرداندن این توله‌ها به طبیعت کاری بسیار دشوار و پرهزینه است. بسیاری از آنها در نهایت یا در مراکزی مانند کلینیک پردیسان نگهداری می‌شوند یا به باغ‌وحش‌هایی مانند باغ‌وحش «گل‌گهر» در سیرجان منتقل می‌شوند. «در چنین شرایطی، گونه‌ای که نقش مهمی در پویایی اکوسیستم دارد، از جمله در پراکش بذر گیاهان و احیای پوشش گیاهی، عملاً به حیوانی نمایشی در باغ‌وحش‌ها تبدیل می‌شود.»

به گفته قدربیان، کشف دست‌کم ۱۳ توله‌خرس سیاه در سال‌های اخیر زنگ خطری جدی است. او یادآوری می‌کند که در کنار محموله‌های کشف‌شده، مواردی نیز وجود دارد که قاچاقچیان موفق شده‌اند؛ مواردی که هیچ داده‌ای درباره آنها در دست نیست. «اگر سازمان حفاظت محیط‌زیست قصد دارد اقدامی جدی برای حفاظت از این گونه انجام دهد، باید خرس سیاه را در اولویت برنامه‌های حفاظتی قرار دهد و از تجربه پروژه دیزر بگریزد.» به گفته قدربیان، یکی از مهم‌ترین اقدامات می‌تواند ایجاد مناطق حفاظت‌شده واقعی (نه لکه‌ای زرد روی نقشه) در رشته‌کوه «مکران»، از هرمزگان تا بلوچستان و به‌کابگیری محیط‌بانان بومی در این مناطق باشد. «الگوی زمانی قاچاق نیز نکته‌ای همه این موارد در فصل بهار رخ داده‌اند؛ زمانی که توله‌ها هنوز کوچک‌اند و شکارچیان می‌توانند آنها را گرفته و قاچاق کنند. به همین دلیل، افزایش گشت‌های حفاظتی در این فصل می‌تواند یکی از اقدامات پیشگیرانه باشد.»

درباره مبدأ و مقصد قاچاق چیزی نمی‌دانیم. میثم قاسمی، معاون محیط طبیعی و تنوع زیستی استان هرمزگان، درباره توله‌خرس‌های کشف‌شده در بانه اطلاعات دقیقی ندارد، اما از آغاز یک مطالعه ژنتیکی درباره این گونه خبر می‌دهد. به گفته او قرار است دانشگاه گرگان این بررسی را انجام دهد. بابین‌حال، وقتی از او پرسیده می‌شود آیا در سال‌های اخیر مبدأ و مقصد شبکه‌های قاچاق مشخص شده است یا نه، پاسخ کوتاه است: «هنوز اطلاعات دقیقی در این باره نداریم.» او همچنین درباره علت تلف‌شدن یک خرس سیاه در منطقه «رودان» هرمزگان در روزهای اخیر می‌گوید: «وضعیت لاشه به شکلی نبود که بتوانیم علت دقیق تلف‌شدن را مشخص کنیم، اما در این منطقه تعارض میان خرس سیاه و جوامع محلی وجود دارد.»

درحالی‌که این تعارض‌ها، قاچاق و تخریب زیستگاه‌ها هم‌زمان جمعیت خرس سیاه را تهدید می‌کنند، هنوز مهم‌ترین پرسش این گونه بی‌پاسخ مانده است: توله‌هایی که از طبیعت جدا می‌شوند، دقیقاً از کجا گرفته و به کجا می‌روند؟

یچه باید کرد؟ |

راهکارهای عملی برای مقابله با قاچاق و انقراض خرس سیاه

بود. سرشماری ملی این گونه با استفاده از دوربین‌های تله‌ای، نمونه‌گیری ژنتیکی و همکاری با جوامع محلی، باید در دستور کار فوری قرار گیرد. این سرشماری هم‌زمان مناطق اصلی زادآوری را شناسایی می‌کند و اولویت‌های حفاظتی را از حدس و گمان به داده تبدیل می‌کند. در کنار این، یک حلقه گمشده در تمام این پرونده‌ها وجود دارد: مقصد نهایی توله‌ها. گزارش‌ها از خارج کردن از مرزهای غربی سخن می‌گویند؛ اما آنچه در آن‌سوی مرز اتفاق می‌افتد روشن نیست. آیا این حیوانات وارد بازار حیوانات خانگی لوکس در کشورهای منطقه می‌شوند؟ آیا به باغ‌وحش‌های خصوصی می‌روند؟ بدون پاسخ به این پرسش، مقابله با قاچاق در مرز داخلی تنها انتهای زنجیره را می‌زند. همکاری با سازمان‌های بین‌المللی مانند TRAFFIC و اینترپل برای شناسایی شبکه‌های فعال در این مسیر، گامی است که دیرتر از موعد باید برداشته شود. نباید از کناریک نکته پرمعنا گذشت که گزارش به آن اشاره می‌کند: تفاوت ژن‌تایپ عمومی «پیروز» یوزپلنگ با «لالین» خود سیاه. این تفاوت صرفاً یک مسئله رسانه‌ای نیست؛ افکار عمومی منبع مستقیم فشار سیاسی و تخصیص منابع است. گونه‌ای که دیده نمی‌شود، بودجه نمی‌گیرد، اولویت نمی‌شود و در نهایت آرام‌تر از بین می‌رود. سازمان محیط‌زیست باید برنامه ارتباطی فعالی برای گونه‌های کمتر دیده‌شده طراحی کند و روایات این حیوانات را با همان جدیتی که برای یوزپلنگ انجام شد، در فضای عمومی حاضر کند. و سرانجام، آنچه گزارش به آن نمی‌پردازد؛ اما باید گفت: کشف محموله قاچاق و بازداشت حامل، اگر به محکومیت بازدارنده ختم نشود، هزینه قاچاق را برای زنجیره بعدی تغییر نمی‌دهد. آمار کثیرخواست‌ها، محکومیت‌ها و میزبان مجازات‌های صادرشده در پرونده‌های قاچاق حیات‌وحش هرگز به‌صورت شفاف منتشر نشده است و همین ابهام، خود نشانه‌ای از یک ضعف ساختاری در پیکرد قضایی این جرایم است. دیوارسازی با لالین» خود سیاه. این تفاهت صرفاً یک مسئله رسانه‌ای نیست؛ افکار عمومی منبع مستقیم فشار سیاسی و تخصیص منابع است. گونه‌ای که دیده نمی‌شود، بودجه نمی‌گیرد، اولویت نمی‌شود و در نهایت آرام‌تر از بین می‌رود. سازمان محیط‌زیست باید برنامه ارتباطی فعالی برای گونه‌های کمتر دیده‌شده طراحی کند و روایات این حیوانات را با همان جدیتی که برای یوزپلنگ انجام شد، در فضای عمومی حاضر کند. و سرانجام، آنچه گزارش به آن نمی‌پردازد؛ اما باید گفت: کشف محموله قاچاق و بازداشت حامل، اگر به محکومیت بازدارنده ختم نشود، هزینه قاچاق را برای زنجیره بعدی تغییر نمی‌دهد. آمار کثیرخواست‌ها، محکومیت‌ها و میزبان مجازات‌های صادرشده در پرونده‌های قاچاق حیات‌وحش هرگز به‌صورت شفاف منتشر نشده است و همین ابهام، خود نشانه‌ای از یک ضعف ساختاری در پیکرد قضایی این جرایم است. دیوارسازی با لالین» خود سیاه. این تفاهت صرفاً یک مسئله رسانه‌ای نیست؛ افکار عمومی منبع مستقیم فشار سیاسی و تخصیص منابع است. گونه‌ای که دیده نمی‌شود، بودجه نمی‌گیرد، اولویت نمی‌شود و در نهایت آرام‌تر از دست می‌رود؛ نه در یک فاجعه آتی که خیرساز شود، بلکه در پس‌زمینه وجود توده‌های نام‌نی دائم جمعیت خرس سیاه، بلوچ در ایران قنچدر است. نبود این داده پایه، همیشه خاوش‌ترین شکل از دست‌دادن است.

دولت‌ها، تبادل اطلاعات علمی، و اجرای پروژه‌های مشترک است. درعین‌حال، تنش‌های ژئوپلیتیک، محدودیت‌های بودجه‌ای، و اختلافات داخلی بر سر اولویت‌های ملی می‌تواند این فرآیند را هزاران برابر با تأخیر بیشتر مواجه کند.

آنچه در مقابل ما است نیازمند چند گام هم‌زمان است. نخست، باید روی شهادت‌های علمی و شواهد سلامت عمومی تأکید بیشتری داشته باشیم. گردوغبار بیشتر بر کودکان، سالمندان، و افرادی با بیماری‌های تنفسی تأثیر منفی می‌گذارد، و این شواهد می‌تواند فشار عمومی و سیاسی برای عمل ایجاد کند. دوم، باید موارد خاصی را برجسته کنیم که در آن‌ها گردوغبار صرفاً نتیجه دیوارسازی یا جنگ نیست، بلکه حاصل سیاست‌های عمدی مربوط به منابع آب و سرزمین است. سوم، کشورهای منطقه به کمک‌های مالی و فنی بین‌المللی نیازمندند تا بتوانند پروژه‌های بازسازی اراضی و احیای آب‌های زیرزمینی را اجرا کنند.

ایجاد کارگروه‌های بین‌المللی زیر محوریت وزارت امور خارجه قدم‌های مثبتی هستند، اما باید شناخت داشته باشیم که این تشکیلات تنهای راهگشا نیستند. در گذشته، سازمان‌های بین‌المللی متعددی تلاش کرده‌اند برنامه‌های مشترک برای کنترل گردوغبار تدوین کنند، اما بدون پشتوانه سیاسی واقعی و اراده جدی دولت‌ها، این

اخبار |

ثبت نخستین قورباغه درختی آب‌ی‌رنگ در ایران

ا پیام ما | قورباغه‌ها حدود ۸۸ درصد از تنوع زیستی دوزیستان جهان را تشکیل می‌دهند و بزرگ‌ترین گروه دوزیستان به شمار می‌روند. در ایران نیز ۲۲ گونه دوزیست شناسایی شده که «قورباغه درختی خاوری» با نام علمی «Hyla orientalis» یکی از شاخص‌ترین گونه‌های ساکن نواحی شمالی کشور است. این گونه معمولاً در رنگ‌های زرد مایل به‌سبز یا کرم مایل به قهوه‌ای دیده می‌شود و رنگ بدن آن نقش مهمی در استتار و بقا در زیستگاه‌های جنگلی دارد.

رنگ بدن از مهم‌ترین ویژگی‌های ظاهری جانوران و یکی از شاخص‌های کلیدی در شناسایی گونه‌هاست. زیست‌شناسان با بررسی تغییرات رنگی می‌توانند اطلاعات ارزشمندی درباره رفتار، عادات زیستی و شرایط محیطی به دست آورند. در بیشتر گونه‌های جانوری، رنگ به‌گونه‌ای تکامل یافته که با محیط اطراف همخوانی داشته باشد و به استتار و کاهش خطر شکارشدن کمک کند. بابین‌حال، اختلال در رنگ‌دانه‌ها یا «کالر آتومالی» پدیده‌ای نسبتاً شناخته‌شده در میان قورباغه‌هاست که معمولاً در شرایط نوسانات شدید دمایی رخ می‌دهد. بر اساس برآوردها، از هر ۲۰ هزار قورباغه درختی ممکن است یک فرد به رنگ آبی دیده شود. چنین تغییر رنگی احتمال دیده‌شدن و شکارشدن توسط شکارگران طبیعی را افزایش می‌دهد. نخستین مشاهده‌ای از این پدیده در ایران به ۲۸ مارس ۲۰۲۰ بازمی‌گردد؛ زمانی که یک قورباغه درختی خاوری آب‌ی‌رنگ در جنوب شرق لاهیجان، نزدیکی تالاب «سویستان»، در روزی آفتابی با دمای ۱۳ درجه سانتی‌گراد توسط «آریا آهنی‌زاده» مشاهده و زنده‌گیری شد. این فرد پس از چند روز به رنگ طبیعی سبز بازگشت. پنج سال بعد، در آوریل ۲۰۲۵، دومین نمونه آب‌ی‌رنگ این گونه درحالی‌که روی نهال بلوط در حال استراحت بود، در درخت‌زارهای منسحب از «شلمان‌رود» و در نزدیکی روستاهای «سلوش» و «خرشتم» (میان لنگرود و املش) ثبت شد. این مشاهده در روزی ابری با دمای ۳۳ درجه سانتی‌گراد، رطوبت ۶۰ درصد و در ارتفاع ۱۲۰۰ سانتی‌متری از سطح زمین توسط «مهناز جهانی» انجام شد. این گزارش به‌عنوان نخستین رکورد ثبت‌شده قورباغه آب‌ی‌رنگ در ایران، به‌تازگی به سرپرستی «باربد صفایی» در یک مجله بین‌المللی معتبر خزنده‌شناسی منتشر شده است. نویسندگان مقاله تأکید کرده‌اند که هر دو مشاهده در دوره‌گذار از زمستان به بهار و در شرایط نوسان شدید دمایی در ناحیه پست‌خرخ زری داده‌است. همچنین هر دو ثبت در جنگل‌های هیرکانی و در لبه شمالی رشته‌کوه ایزیر در استان گیلان و با فاصله حدود ۱۵ کیلومتر از یکدیگر انجام شده که نشان‌دهنده ضرورت پایش دقیق‌تر این محدوده است.

پژوهشگران معتقدند انجام مطالعات گسترده‌تر و بررسی عوامل ژنتیکی و محیطی می‌تواند به درک بهتر اختلالات ریخت‌شناسی در مهره‌داران این منطقه کوهستانی- جنگلی کمک‌کند.

بازگرداندن توله‌های کشف‌شده به طبیعت کاری بسیار دشوار و پرهزینه است بسیاری از آنها در نهایت یا در مراکزی مانند کلینیک «پردیسان» نگهداری می‌شوند یا به باغ‌وحش‌های «گل‌گهر» منتقل می‌شوند

معاون محیط طبیعی اداره کل حفاظت محیط‌زیست خوزستان با اشاره به ورود حجم قابل توجهی آب به تالاب هورالعظیم در پی بارندگی‌های اخیر از تأمین حدود ۵۰ درصدی حبابه این تالاب خبر داد و درعین‌حال نسبت به احتمال وقوع آتش‌سوزی در ماه‌های گرم پیش‌رو، به‌ویژه در اواخر تابستان، هشدار داد. «سید عادل مولا» با تشریح آخرین وضعیت تالاب هورالعظیم اظهار کرد: «در پی بارندگی‌های اخیر و بهبود شرایط آبی، حجم قابل توجهی آب وارد این تالاب شده و در حال حاضر وضعیت کلی تالاب مطلوب ارزیابی می‌شود.» او افزود: براساس آخرین برآوردها، وضعیت آب در حوضچه‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ تالاب هورالعظیم حدود ۶۰ درصد و در شرایط مناسبی قرار دارد. اما حوضچه شماره ۵ همچنان خشک است و آبگیری نشده است. معاون محیط طبیعی اداره کل حفاظت محیط‌زیست خوزستان درباره میزان تأمین حبابه تالاب هورالعظیم گفت: «بیشترین حجم آبی که به این تالاب وارد شده، از مسیر رودخانه دز به کرخه تأمین شده است. طبق اعلام سازمان آب و برق خوزستان، در ماه‌های آسند و فروردین حدود ۳۵ میلیون مترمکعب آب وارد رودخانه کرخه شده‌است.» مولا با بیان اینکه میزان حبابه تالاب هورالعظیم در شرایط خشکسالی یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون مترمکعب تعیین شده است، تصریح کرد: «تاکتون حدود ۵۰ درصد از این میزان حبابه تأمین شده است.» او افزود: «در این بازه زمانی به دلیل برداشت محصولات کشاورزی و آبیاری‌نشدن مزارع، میزان برداشت آب از حوضه کرخه به حداقل رسیده و در نتیجه بخش عمده این آب مستقیماً وارد تالاب هورالعظیم شده است.» او درباره وضعیت بخش جنوبی تالاب، موسوم به مخزن شماره ۸، اظهار کرد: «انتظار می‌رود با پایان برداشت محصولات کشاورزی و اتمام دوره آبیاری مزارع، حجم قابل توجهی آب به این بخش نیز وارد شود و شرایط آن بهبود یابد.» مولا در خصوص وضعیت بخش عراقی تالاب هورالعظیم نیز گفت: «اطلاعات دقیق و کمیّتی از شرایط آن‌سوی مرز در دست نیست، اما براساس اخبار منتشرشده از منابع عراقی و همچنین گزارش‌های ارائه‌شده از سوی جوامع محلی، وضعیت بخش عراقی تالاب نیز نسبتاً مطلوب است و شرایط بدی ندارد.» ایسنا

«ظاهر قدربیان»

از فعالان حفاظت

از خرس سیاه

معتقد است مبارزه

با قاچاق حیات‌وحش

کاری پیچیده

و چندبعدی است

به گفته او، این پدیده

معمولاً حاصل ترکیبی

از فقر اقتصادی

ضعف نظارت

وجود تقاضای بازار

و شبکه‌های قاچاق است

بحران آب در حال جابه‌جایی است

«طالقان» زیر فشار تهران

ایستگاه آب

درحالی‌که تهران برای جبران کم‌آبی، بیش از گذشته به منابع آبی اطراف خود وابسته شده، نشانه‌های فشار بر سد «طالقان» و مناطق پایین‌دست آن روزبه‌روز آشکارتر می‌شود؛ از عقب‌نشینی محسوس آب سد، نگرانی کشاورزان و ساکنان محلی درباره کاهش حقب‌ها و… نشانه‌های آشکار همان الگوی تکرارشونده‌ای هستند که پیش‌تر در حوضه‌های آبی ارومیه یا زاینده‌رود تجربه کرده بودیم.

ا‌شبنم مسعودی ا

روزنامه‌نگار

تهران تشنه‌تر؛ بحران فقط از یک حوضه به حوضه دیگر منتقل می‌شود؟

در ظاهر، سال آبی جاری برای ایران سال بدی نبوده است. گزارش‌های رسمی نشان می‌دهد میزان بارش‌ها نسبت به سال گذشته بیش از ۷۰ درصد افزایش یافته وحتی پیش‌بینی می‌شود سال آبی جاری در نهایت با حدود ۵۰ درصد بارندگی بیشتر نسبت به میانگین بلندمدت به پایان برسد. اما پشت این آمار امیدوارکننده، یک واقعیت تهران‌کننده پنهان مانده است: حوضه‌های تأمین‌کنندهٔ آب تهران همچنان با کمبود تنش‌آب روبه‌رو هستند. استان تهران هنوز حدود ۲۹ درصد کمتر از میانگین بلندمدت خود بارش دریافت کرده و «قزوین» نیز با کاهش ۲۲ درصدی نسبت به نروال مواجه است. «البرز» هم با وجود افزایش بارندگی نسبت به سال گذشته، همچنان زیر میانگین تاریخی قرار دارد. این یعنی در صورت در همان مناطقی که باید بار اصلی تأمین آب پایتخت را به دوش بکشند، بحران هنوز پابرجاست. در چنین شرایطی، پروژه انتقال آب از سد طالقان به تهران به عنوان یکی از مهم‌ترین طرح‌های زیرساختی سال‌های اخیر وارد مدار بهره‌برداری شده است؛ پروژه‌ای که قرار است بخشی از کمبود آب پایتخت را جبران کند، اما هم‌زمان نگرانی‌های جدی درباره آینده طالقان، قزوین و مناطق پایین‌دست شاهرود ایجاد کرده است.

تا همین یکی دو سال پیش، بعد از گذر از جاده‌های پیچ‌درپیچ مسیر و گردنه طالقان، دریاچه سد ناگهان مقابل چشم ظاهر می‌شد؛ پهنه‌ای آبی که بخشی از هویت بصری منطقه شده بود. اما امروز در همان مسیر عقب‌نشینی آب به‌راحتی قابل‌تشخیص است. بخش‌هایی از بستر دریاچه سد، به‌ویژه در محدوده‌ای که به شهر طالقان و روستای «گیلک» نزدیک می‌شود، خشک شده و رد پسران آب روی خاک و سنگ‌ها تا روستای «زیدشت» مانده است. این تصویر در حالی شکل گرفته که شاهرود طالقان در هفته‌های اخیر، به واسطه بارش‌های مناسب، روزهای پرآب‌تری را تجربه می‌کند و همین تناقض است که نگرانی‌ها را بیشتر کرده است؛ اینکه حتی در سالی که بارش‌ها

| تحلیل |

مدیریت مشارکتی آب؛ عرفی که به حاشیه رفت

پیام ما | بحران آب در ایران معمولاً با توسعه نامتوازن، الگوی نادرست مصرف یا ضعف برنامه‌ریزی توضیح داده می‌شود؛ اما مقاله «تحول نظام حقوقی و سیاسی آب در ایران (۱۳۹۷-۱۳۶۱)؛ از دولت هیدرولیک تا هیدرولیک دولتی» نوشته «مهدی رفعتی پناه» که در شماره ۶۵ فصلنامه «تاریخ اسلام وایران» متعلق به دانشگاه الزهر منتشر شده، تلاش می‌کند از زاویه‌ای تاریخی و حقوقی به این مسئله نگاه کند. این مقاله روندی را بررسی می‌کند که طی آن، دولت از جایگاه ناظر و داور در نظام سنتی و عرفی آب، به بازیگر اصلی مدیریت، تخصیص و تنظیم منابع آبی تبدیل شد؛ روندی که به باور نویسنده، آثار آن همچنان بر سیاست‌گذاری آب در ایران قابل مشاهده است.

❖ دولت: از داور تا مدیر آب

برای فهم این تحول، مقاله به قانون مدنی مصوب ۱۳۰۷ بازمی‌گردد؛ قانونی که به گفته نویسنده، بیش از آنکه بخواهد ساختار نازوای برای مدیریت آب ایجاد کند، قواعد عرفی و فقهی موجود را به زبان حقوقی تدوین کرد. در آن دوره، دولت نقش مستقیمی در مالکیت و توزیع آب نداشت و بیشتر در جایگاه مرجع حل اختلاف میان صاحبان حقبه ظاهر می‌شد.

بر اساس قواعد فقهی، آب‌های سطحی عموماً در شمار

پیام انرژی

روزانه پایتخت را پوشش می‌دهد. به بیان دیگر حتی این پروژهٔ عظیم نیز نمی‌تواند بحران آب تهران را حل کند و تنها بخشی از فشار کوتاه‌مدت را کاهش می‌دهد.

«عیسی بزرگ‌زاده»، سخنگوی صنعت آب، درباره این پروژه گفته است: «خط انتقال آب طالقان یکی از راهکارهای کمک به رفع مشکل ناترازی آب تهران است.» او توضیح داده که این پروژه در مسیری ۶۴ کیلومتری، آب را از طالقان به آبگیر «بلقان» در کرچ می‌رساند و اکنون ظرفیت انتقال ۵ مترمکعب در ثانیه را برای تهران فراهم کرده است. بااین حال او نیز تأکید کرده که کاهش بارندگی و فشار بر منابع آبی، رنگ هشدار را برای مدیریت مصرف به صدا درآورده و بدون صرفه‌جویی، بحران پابرجا خواهد ماند. اما مسئله فقط کمبود آب نیست؛ مسئله نوع توسعه شهری در تهران است. در سال‌هایی که بحران آب هر روز جدی‌تر شده، پایتخت همچنان به توسعه کالبدی خود ادامه داده است. حتی پس از جنگ چهل‌روزه، برای برخی واحدهای آسیب‌دیده شهری، تراکم تشویقی تا ۵۰ درصد در نظر گرفته شد؛ تصمیمی که هر چند راهکاری برای بازسازی واحیای مناطق آسیب‌دیده زدودن چهره ویرانی از شهر محسوب می‌شود، در عمل به معنای افزایش ظرفیت جمعیتی در شهری است که همین حالا نیز برای تأمین آب خود با بحران مواجه است. این تناقض، یکی از اصلی‌ترین پرسش‌های امروز درباره مدیریت آب در ایران را پررنگ می‌کند: اگر تهران ظرفیت آبی ندارد، چرا همچنان سیاست‌ها به سمت تثبیت و افزایش جمعیت در این شهر حرکت می‌کنند؟

❖ فرصت‌هایی که از دست رفت

در دوران کرونا، برای نخستین‌بار این تصور جدی شکل گرفت که شاید بتوان بخشی از تمرکز جمعیتی تهران را کاهش داد. دوازگی، توسعه کسب‌وکارهای آنلاین و تغییر سبک اشتغال، فرصتی ایجاد کرده بود تا بخشی از فعالیت‌های اقتصادی از تهران خارج شود و مهاجرت معکوس جان بگیرد. اما این فرصت هرگز به یک سیاست جدی تبدیل نشد. نه حمایت گسترده‌ای از کسب‌وکارهای خارج از پایتخت شکل گرفت، نه زیرساخت کافی برای توزیع متوازن جمعیت فراهم شد و نه حتی بستر اینترنت برای فعالیت‌های آنلاین پایدار باقی ماند. در نتیجه، تهران همچنان بزرگ‌تر شد؛ همان شهری که رئیس‌جمهور سال گذشته درباره بحران آب آن هشدار داده و حتی گفته بود اگر راه‌حلی پیدا نشود، شاید ناچار شوم تهران را تخلیه‌کنیم یا آب را از جاهای دیگر به آن برسانیم. در عمل اما، راه دوم انتخاب شد: انتقال بیشتر آب.

❖ «طرف سوراخ»: انتقال آب بدون اصلاح مصرف

«مهدی فصیحی هرندی»، پژوهشگر حکمرانی و دیپلماسی آب، معتقد است انتقال آب از طالقان به تهران، بدون اصلاح ساختار مصرف و شبکه توزیع، عملاً «ریختن آب در ظرف سوراخ» است. به گفته او، هدررفت آب در برخی مناطق تهران به ۳۰ تا ۳۵ درصد می‌رسد؛ یعنی بخش بزرگی از آبی که با هزینه‌های سنگین منتقل می‌شود، پیش از رسیدن به مصرف‌کننده از بین می‌رود. او تأکید می‌کند که تا زمانی که مدیریت مصرف، بازچرخانی آب و اصلاح شبکه در اولویت قرار نگیرد، انتقال آب فقط بحران را از یک حوضه به حوضه دیگر منتقل می‌کند.

❖ طالقان؛ جایی که مردم کنار سد، آب ندارند

در سوی دیگر این پروژه، خود طالقان قرار دارد. باکوه‌های سر به فلک کشیده و روستاهای سرسبزیش، منطقه‌ای که نامش برای بسیاری با طبیعت، رودخانه و باغ شناخته می‌شود، اما امروز بخشی از ساکنان آن از کمبود آب شرب و کشاورزی می‌گویند. حسین، ۴۴ساله، یکی از اهالی طالقان به «پیام ما» می‌گوید: بسیاری از روستاهای اطراف سد، در تابستان با کمبود آب شرب مواجه‌اند و در پایین‌دست نیز کشاورزان دیگر مانند گذشته به آب دسترسی ندارند. به گفته او، حقبه برخی مناطق به اندازه قبل

از جابه‌جایی بحران تا حل بحران

آنچه گزارش «به داد طالقان برسید» روایت می‌کند، در نگاه اول یک بحران آب است، اما در نگاه دقیق‌تر، یک بحران تصمیم است. تصمیم‌هایی که طی دهه‌ها بر یک منطق استوار بودند؛ هر بار که تهران تشنه‌تر شده، به‌جای کاهش ظرفیت عرضه یافته‌اند. ارومیه رفت، زاینده‌رود مُرد، و اکنون طالقان در همان مسیر قرار گرفته است. این الگو نه تصادفی است و نه اجتناب‌ناپذیر؛ محصول مستقیم غیاب یک سیاست آبی منسجم، بلندمدت و مبتنی بر واقعیت‌های اکولوژیک کشور است.

اصلی‌ترین درس این بحران آن است که انتقال آب، درغیاب اصلاح مصرف، چیزی جز جابه‌جایی بحران نیست. مهدی فصیحی هرندی، پژوهشگر حکمرانی آب، این وضع را به «ریختن آب در ظرف سوراخ» تشبیه می‌کند و نه بی‌دلیل، هدررفت آب در برخی مناطق تهران به سی تا سی و پنج درصد می‌رسد. یعنی پیش از آن‌که آب به دست مصرف‌کننده برسد، بخش بزرگی از آنچه با هزینه‌های سنگین از طالقان منتقل شده، در شبکه‌های فرسوده از بین رفته است. در این شرایط، نخستین اولویت بازسازی و نوسازی شبکه توزیع آب شهری است، نه گسترش خطوط انتقال جدید. این کار نه فقط از منظر اقتصادی توجیه دارد، بلکه از منظر امنیت آبی، اخلاق

منطقه‌ای و پایداری محیط‌زیست نیز یک الزام است. اما اصلاح شبکه، گریه ضروری است، به‌تنهایی کافی نیست. مسئله ریشه‌ای‌تری در اینجا وجود دارد: تهران بزرگ‌تر از ظرفیت آب خود است و سیاست‌ها نتنها این واقعیت را به رسمیت نمی‌شناسند، بلکه در جهت عکس آن حرکت می‌کنند. تراکم‌های شگوفی سی تا جنگل، ادامه مجوزدهی برای ساخت‌وساز در پایتخت، و نبود سیاست جدی برای توزیع جغرافیایی جمعیت، همگی سیگنال‌هایی هستند که به بازر و شهروندان می‌گویند تهران هنوز جای رشد دارد. تا زمانی که این سیگنال‌ها تغییر نکنند، هر خط انتقال جدیدی در کوتاه‌مدت کمبودی را برمی‌آورد و در بلندمدت تقاضای بیشتری ایجاد می‌کند. سیاست‌گذاری توسعه شهری و سیاست‌گذاری آب باید یکپارچه شوند، در حال حاضر این دو درون‌مدی اتفاق می‌افتند.

رهاسازی نمی‌شود و این مسئله تا الموت و ادامه مسیرهای پایین‌دست شاهرود و سپیدرود اثر گذاشته است. او می‌گوید برخی کشاورزان دیگر توان کشت برنج ندارند، چون آب کافی وجود ندارد. همین روایت‌های محلی باعث شده نگرانی درباره آینده کشاورزی منطقه جدی‌تر شود. در کنار این نگرانی‌ها، در بهار و تابستان ۱۴۰۴ یک کارزار مردمی نیز یا حدود ۶ هزار امضا شکل گرفت که خواستار توقف انتقال آب از سد طالقان به تهران است. امضاکنندگان هشدار داده‌اند که ادامه این روند می‌تواند به نابودی کشاورزی، خشک‌شدن باغ‌ها، فرونشست زمین و مهاجرت اجباری منجر شود.

❖ آیا طالقان در مسیر تجربه دریاچه ارومیه قرار می‌گیرد؟

کارشناسان معتقدند خطر اصلی فقط کاهش ذخیره یک سد نیست؛ مسئله، تغییر تدریجی تعادل اکولوژیک یک حوضه است. اتفاقی که پیش‌تر در دریاچه ارومیه نیز رخ داد. در آنجا هم مسئله در ابتدا صرفاً فنی به نظر می‌رسید؛ سد سبزخ، توسعه کشاورزی، برداشت‌های بی‌رویه و تغییر مسیر منابع آب. اما به‌تدریج مسئله از مدیریت آب فراتر رفت و به بحران معیشت، مهاجرت و تغییر اکوسیستم تبدیل شد.

«علیرضا نیکویی»، مدیر تدوین و نظارت بر الگوی کشت، معتقد است بسیاری از حوضه‌های کشور در معرض تکرار همین الگو قرار دارند. او هشدار می‌دهد که وقتی آب یک منطقه برای توسعه منطقه‌ای دیگر مصرف می‌شود، بحران فقط جابه‌جا می‌شود و در نهایت خود را در قالب آسیب‌های اجتماعی و اقتصادی نشان می‌دهد. در طالقان و قزوین نیز نگرانی مشابهی وجود دارد؛ کاهش حقبه‌های کشاورزی، افت منابع زیرزمینی و فشار بر کشاورزان می‌تواند به کاهش تولید محصولات کشاورزی، تضعیف اقتصاد روستایی و افزایش مهاجرت به شهرها منجر شود. چرخه‌ای که در نهایت دوباره مصرف آب شهری را بیشتر و بحران را تشدید خواهد کرد. این فقط داستان ازبیس‌رفتن محصول نیست؛ بلکه بخشی از اکوسیستم تغییر می‌کند. کاهش جریان رودخانه‌ها، افت سفره‌های زیرزمینی، فرونشست زمین و تغییر پوشش گیاهی، همگی بخشی از پیامدهایی هستند که آرام و تدریجی رخ می‌دهند؛ همان‌طور که در حوزه دریاچه ارومیه رخ داد. این که هنوز بعد از هر بارش در حوزه آبریز دریاچه، از احتمال احیای دریاچه ارومیه خبر می‌دهیم، حال آن‌که می‌دانیم در حقیقت این دریاچه نیبا از دست رفته است. همان‌طور که در داستان زاینده‌رود شاهد بودیم، همان زنده‌رودی که مرد.

در کنار همه این روایت‌ها، داده‌های رسمی نیز نشان می‌دهد فشار بر سد طالقان در حال افزایش است. معاون حفاظت و بهره‌برداری شرکت آب منطقه‌ای تهران اعلام کرده که با بهره‌برداری از خط دوم انتقال آب، روند خالی‌شدن حجم سد شدت گرفته است. هرچند طالقان هنوز نسبت به برخی سدهای دیگر وضعیت بهتری دارد، اما افزایش برداشت از آن نگرانی‌ها درباره آینده این حوضه را بیشتر کرده است؛ به‌ویژه در شرایطی که تهران همچنان به دنبال منابع جدید آب است، بدون آن‌که برنامه روشنی برای کاهش مصرف و کنترل رشد جمعیتی ارائه کند.

❖ بحران آب؛ بحران انتخاب

مسئله امروز فقط کمبود آب نیست؛ مسئله انتخاب‌هایی است که طی دهه‌ها انجام شده است. انتخاب توسعه متمرکز انتخاب رشد بی‌وقفه پایتخت و انتخاب انتقال آب به‌جای اصلاح ساختار مصرف، و ادامه این روند، بحران آب را از منطقه به منطقه دیگر وا تهران به طالقان، از طالقان به قزوین و از قزوین به پایین‌دست شاهرود و سپیدرود می‌کشاند. اگر سیاست‌گذاری آب همچنان بر انتقال و برداشت بیشتر استوار بماند، طالقان هم به نامی در گزارش‌های بحران آب تبدیل خواهد شد؛ و شاید به همین دلیل است که امروز این جمله بیش از هر زمان دیگری معنا دارد: به داد طالقان برسید.

| چه باید کرد؟ |

فرصت دوران کرونا برای مهاجرت معکوس و کاهش تمرکز جمعیتی از دست رفت، اما این به معنای پایان آن فرصت نیست. دوازگی، توسعه زیرساخت جدیدتر در شهرهای کوچک، مشوقه‌های مالیاتی برای کسب‌وکارهای خارج از پایتخت، و سرمایه‌گذاری در کیفیت زندگی شهرستان‌ها، ابزارهایی هستند که می‌توانند با جمعیتی تهران را در میان‌مدت کاهش دهند. این راهکارها نه آتی هستند و نه از آن، اما تنها مسیری‌اند که بحران را واقعاً حل می‌کنند، نه جابه‌جا. در سوی دیگر معادله، حقوق مناطق مبدأ قرار دارد، حقوقی که در این پروژه‌ها معمولاً در حاشیه می‌مانند. کشاورزان طالقان و قزوین که حقبه‌شان کاهش یافته، روستاهایی که کنار سد زندگی می‌کنند؛ اما آب شرب کافی ندارند، و جامعه محلی که کارزار شش‌هزار امضایی‌شان در برابر پروژه‌های ملی شنیده نمی‌شود، همگی نشانه‌های یک بی‌عدالتی آبی آشکار هستند. حکمرانی آب سالم باید سازوکاری برای جبران عادلانه این مناطق داشته باشد، از پرداخت هزینه خدمات اکوسیستمی گرفته تا تضمین حقبه‌های قانونی، تأمین آب شرب پایدار و سرمایه‌گذاری در توسعه محلی. در غیر این صورت، انتقال آب از منطقه‌ای فقیرتر به منطقه‌ای ثروتمندتر چیزی جز انتقال ثروت پنهان است. تجربه ارومیه باید آموزه‌ای باشد، نه تنها مثال تاریخی. در آن‌جا هم نشانه‌های اولیه بحران آرام بودند، عقب‌نشینی تدریجی آب، نگرانی‌های محلی که جدی گرفته نشدند، و اقدامات فنی که بحران را فقط تعویق دادند. امروز همان نشانه‌ها در طالقان قابل‌تشخیص است. عقب‌نشینی محسوس آب سد، کاهش حقبه‌های پایین‌دست، و فشار فراینده‌ای که حتی در سال‌های پربارش هم متوقف نمی‌شود. اگر پاسخ سیاست‌گذار همچنان یافتن منبع بعدی انتقال باشد، طالقان به نامی در گزارش‌های بحران بعدی تبدیل خواهد شد. آنچه امروز لازم است یک تصمیم سخت است، نه راهکار فنی، بلکه اراده سیاسی برای گفتن این جمله: تهران نمی‌تواند بی‌نهایت بزرگ شود و منابع آبی کشور نمی‌توانند بی‌نهایت تأمین‌کننده این بزرگ‌شدن باشند. هر روز که این تصمیم به تعویق می‌افتد، هزینه آن بر دوش مناطقی گذاشته می‌شود که نه در تصمیم‌گیری سهیم بودند و نه در منافع آن سهمی دارند.

به‌تدریج بیش از گذشته به سازوکارهای اداری و مجوزهای دولتی وابسته شود.

❖ ملی‌شدن آب و تغییر ساختار حکمرانی

مقاله، قانون «آب و نخود ملی‌شدن آن» مصوب ۱۳۴۷ را نقطه عطف این روند می‌داند. بر اساس این قانون، تمامی منابع آب کشور در زمره «ثروت ملی» قرار گرفت و مدیریت آن‌ها به دولت واگذار شد.

به نوشته مقاله، این تحول سبب شد حقبه‌های سنتی و سازوکارهای تاریخی مدیریت آب، به‌تدریج جای خود را به نظام مجوزدهی و نظارت دولتی بدهند. در چنین شرایطی، دولت نقش پررنگ‌تری در تخصیص آب، توسعه کشاورزی، استقرار صنایع و اجرای طرح‌های عمرانی پیدا کرد.

نویسنده همچنین معتقد است در این دوره، مدیریت آب بدون آبریزش به ساختارهای فنی و بوروکراتیک متکی شد و نهادهای محلی سنتی مانند میراب‌ها و شوراهای محلی نقش کم‌رنگ‌تری یافتند. به باور او، تصمیم‌گیری درباره طرح‌های بزرگ آبی، بیش از گذشته در اختیار نهادهای

۵

روزنامه پایمان

| خبر |

معاون رئیس‌جمهور:

باید با صرفه‌جویی از ناترازی انرژی تابستان عبور کنیم

معاون رئیس‌جمهور با اشاره به نگرانی‌ها درباره خاموشی‌های احتمالی در تابستان گفت: «باتوجه به ناترازی موجود در حوزه انرژی و آسیب‌هایی که به‌ویژه در بخش گاز و پارس جنوبی وارد شده، اگر مردم در مصرف برق، گاز و بنزین صرفه‌جویی کنند می‌توان از این شرایط عبور کرد؛ در غیر این صورت دولت ناچار به اتخاذ تدابیر سخت‌گیرانه‌تر خواهد بود.»

«اسماعیل سقاب اصفهانی» رئیس سازمان بهینه‌سازی و مدیریت راهبردی انرژی با اشاره به نگرانی‌های مردم در آستانه فصل تابستان درباره خاموشی‌ها گفت: «نگرانی زمانی می‌تواند درست باشد که ما با کمک هم صرفه‌جویی نکنیم. بخشی از ناترازی انرژی پیش از جنگ وجود داشته و مردم هم سال گذشته آن را دیده‌اند؛ بنابراین موضوع جدیدی نیست و برخی از این قطعی‌ها و کمبودها در سال گذشته نیز تجربه شده است.»

او ادامه داد: «امسال آسیب‌هایی که در جریان جنگ به ما وارد شده، به‌ویژه در سیستم گاز کشور، قابل‌توجه است. بخش عمده برق کشور از گاز تأمین می‌شود و در پارس جنوبی نیز خسارت‌هایی داشته‌ایم؛ بنابراین به طور طبیعی با ناترازی بیشتری مواجه خواهیم بود.» سقاب اصفهانی درعین‌حال تأکید کرد: «این به معنای نبود راهکار نیست و بهترین راه، صرفه‌جویی است. اگر مردم از همین حالا در مصرف گاز برق، بنزین و سایر حامل‌های انرژی صرفه‌جویی کنند، می‌توانیم از این شرایط عبور کنیم. ما انتظار نداریم مردم دچار سختی شوند یا زندگی‌شان مختل شود.»

او افزود: «برای مثال در حوزه بنزین گفته می‌شود هر خانواده روزانه نیم تا یک لیتر مصرف خود را کاهش دهد؛ مانند اینکه برخی مسیره‌ای کوتاه را پیاده طی کنند، از سفرهای اشتراکی استفاده کنند یا یک روز خودرو را به محل کار نیاورند و با همکاران همراه شوند. مواردی مانند خاموش کردن چراغ‌های اضافی، استفاده از ماشین ظرف‌شویی یا لباسشویی در ساعت‌های غیر اوج مصرف، استفاده از دستگاه‌ها با حداکثر ظرفیت و خارج کردن وسایل برقی از پریز پس از پایان کار اقداماتی ساده هستند که زندگی مردم را مختل نمی‌کنند؛ اما می‌توانند صرفه‌جویی قابل‌توجهی ایجاد کنند.»

توافق برای ایجاد

«اکوپارک انرژی»

تهران سال‌هاست

بیشتر از ظرفیت طبیعی

خودرشد می‌کند

شهری که ۹ میلیون نفر

جمعیت دارد و مصرف

روزانه آب آن در فصل گرم

به بیش از ۳ میلیون

مترمکعب می‌رسد

حالا برای ادامه حیات

به منابع آبی مناطق اطراف

وابسته‌تر از همیشه

شده است

«دانشگاه شهید بهشتی» و شرکت بین‌المللی «Lithium Valley» چین در مسیر توسعه همکاری‌های فناورانه، بر سر محورهایی همچون انتقال دانش فنی سیستم‌های ذخیره‌سازی انرژی (BESS)، احداث نیروگاه‌های خورشیدی ستقی و طراحی نخستین «اکوپارک فناوری انرژی» در محیط دانشگاه مذاکره کردند. در راستای توسعه دیپلماسی علمی و ارتقای زیرساخت‌های انرژی سبز، «رنگ شیوقین»، نماینده خاورمیانه شرکت Lithium Valley چین مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری مشترک «اما انرژی سبز»، با حضور در دانشگاه شهید بهشتی با مدیر همکاری‌های علمی بین‌المللی و جمعی از اعضای هیئت‌علمی این دانشگاه دیدار و گفت‌وگو کرد.

در این نشست تخصصی که با هدف بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر برگزار شد، طرفین بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در زمینه سامانه‌های فتوولتائیک و سیستم‌های ذخیره‌سازی انرژی تأکید کردند.

همچنین، پیشنهاد ایجاد «اکوپارک فناوری انرژی» با مشارکت مستقیم اعضای هیئت‌علمی دانشگاه شهید بهشتی مطرح شد تا این دانشگاه به مرکزی برای تحقیق و توسعه (R&D) فناوری‌های لیتیمیوم و انرژی‌های پاک در منطقه تبدیل شود.ا ایرنا

❖ تداوم مدیریت متمرکز پس از انقلاب

در بخش پایانی، مقاله به قانون «توزیع عادلانه آب» پس از انقلاب می‌پردازد و استلال می‌کند که این قانون، روند تمرکز مدیریت آب در دولت را ادامه داد. بر اساس این تحلیل، اختیارات گسترده‌ای به وزارت نیرو واگذار شد و نقش دولت در تخصیص، نظارت و بهره‌برداری از منابع آبی تثبیت شد.

به باور نویسنده، نتیجه این روند، کاهش تدریجی نقش نهادهای محلی و مشارکت اجتماعی در مدیریت منابع آبی بوده است؛ موضوعی که امروز نیز در بحث‌های مدیریت آب، توسعه پایدار و بحران‌های زیست‌محیطی ایران مورد توجه پژوهشگران قرار دارد.

مقاله در نهایت نتیجه می‌گیرد که مدیریت آب در ایران طی حدود نیم‌قرن، از یک نظام عمدتاً محلی و عرفی، به ساختاری متمرکز و اداری تبدیل شد. به باور نویسنده، بازخوانی این تحولات تاریخی می‌تواند در فهم چالش‌های امروز آب در ایران و بررسی الگوهای حکمرانی منابع طبیعی، اهمیت قابل‌توجهی داشته باشد.

آذربایجان شرقی |

هشدار درباره کاهش ظرفیت چرای مراتع سهند

حسن نژاد- عضوهیئت‌علمی بخش تحقیقات منابع طبیعی مرکز تحقیقات آموزش کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی، از نتایج طرح تحقیقاتی جدید خود خبر داد که نشان دهنده کاهش چشمگیر تولید علوفه و ظرفیت چرای مراتع کوهستانی سهند در اثر تغییرات اقلیمی است.
محمدرضا نجیب‌زاده در تشریح این طرح تحقیقاتی اظهار کرد: تغییر اقلیم یکی از جدی‌ترین تهدیدها برای پوشش گیاهی مراتع، به‌ویژه در مناطق کوهستانی است. ازآنجایی‌که مراتع کوهستانی نقش حیاتی در تأمین علوفه دامداری، حفظ تنوع زیستی و تنظیم چرخه‌های هیدرولوژیکی و کربن دارند، درک دقیق اثرات اقلیمی و تدوین استراتژی‌های سازگاری برای این اکوسیستم‌های حساس ضرورت دارد.

او ادامه داد: ما در این پژوهش، باهدف شبیه‌سازی ظرفیت بلندمدت چرای مراتع ییلاقی «ارشد چمن کندوان سهند»، به بررسی تأثیر تغییر اقلیم بر تولید علوفه و پوشش گیاهی پرداختیم تا منبای علمی برای مدیریت پایدار این مناطق فراهم کنیم.

او افزود: در این مطالعه، داده‌های میدانی جامع طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۴۰۰ در منطقه ارشد چمن سهند جمع‌آوری شد. این داده‌ها شامل شاخص‌های کتی مانند درصد پوشش، تراکم و میزان تولید علوفه در سه کلاس گیاهی، وضعیت خاک (درصد خاک لخت، سنگ و لاشبرگ) و همچنین تحلیل‌های کیفی میوه به وضعیت و گرایش مرتع بود. به طور هم‌زمان، داده‌های اقلیمی از ایستگاه‌های تبریز، سهند و مرغه استخراج و با بهره‌گیری از شاخص‌های خشکسالی SPI و به‌ویژه SPEI در مقیاس‌های زمانی ۱ تا ۸ ماهه مورد تحلیل قرار گرفت.

سیستان و بلوچستان |

سیستان و بلوچستان در مسیر یکپارچه‌سازی زنجیره صادرات گاز مایع

عباس نژاد- استاندار سیستان و بلوچستان با تدوین افقی جدید برای توسعه صادرات گاز مایع، بر بازآرایی زنجیره تولید تا صادرات و تقویت زیرساخت‌های مرزی تأکید کرد و توسعه پایدار تجارت انرژی با پاکستان را مستلزم یکپارچه‌سازی ساختار استخار لجستیک و تبدیل استان به هاب راهبردی انرژی در شرق کشور دانست.

منصور بیجار در دیدار علی کرمی، مدیرعامل شرکت پرسی‌گاز کشور که در دفتر استاندار سیستان و بلوچستان برگزار شد، با اشاره به ظرفیت‌های ژئواکتونومیک و مرزی منطقه، بر ضرورت بازتعریف نقش این استان در زنجیره صادرات انرژی کشور تأکید کرد. او راحل اساسی برای رفع موانع موجود در صادرات گاز مایع را ایجاد یک زنجیره کامل و یکپارچه از تولید تا صادرات دانست و اظهار کرد: پراکندگی در ساختارهای تولید، توزیع و لجستیک موجب شده ظرفیت‌های واقعی کشور در حوزه صادرات به طور کامل فعال نشود و لازم است این زنجیره به‌صورت منسجم بازرطراحی شود.

استاندار سیستان و بلوچستان تأکید کرد: این استان باید به هاب لجستیکی و صادراتی انرژی در شرق کشور تبدیل شود و از ظرفیت هم‌زمان مرزی مرزی، بازرچه‌های مرزی و منطقه آزاد برای تسهیل تجارت و افزایش بهره‌وری استفاده کند.

او توسعه زیرساخت‌های ذخیره‌سازی در نزدیکی مرز را از الزامات اساسی این طرح عنوان کرد و گفت: نبود این زیرساخت‌ها موجب

اراک |

بهره‌برداری از بند خاکی شهرستان خنداب با ظرفیت ۲۵۰ هزار مترمکعب

آزاده فراهانی – رئیس اداره منابع طبیعی و آبخیزداری شهرستان خنداب از بهره‌برداری بند خاکی حوزه آبخیز روستای گوشه علیا با ظرفیت ذخیره‌سازی ۲۵۰ هزار مترمکعب خبر داد و گفت: این طرح باهدف کنترل روان‌آب‌ها، کاهش فرسایش و تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی اجرا شده است. کیومرث رحمتی در آیین بهره‌برداری از این طرح، افزود: این بند خاکی در قالب طرح‌های آبخیزداری شهرستان خنداب و با رویکرد مدیریت بهینه منابع آب‌خاک احداث شده است. او بیان کرد: ظرفیت ذخیره‌سازی این سازه آبخیزداری ۲۵۰ هزار مترمکعب است که نقش مؤثری در مهار و تنظیم روان‌آب‌های فصلی و جلوگیری از خسارات ناشی از سیلاب خواهد داشت.

رئیس اداره منابع طبیعی و آبخیزداری شهرستان خنداب ادامه داد: در اجرای این طرح، ۲۴ هزار و ۱۷۷ مترمکعب عملیات خاکی، یک هزار و ۲۵۷ مترمکعب سنگ‌چینی (ریپ‌راپ)، ۲۱ هزار و ۳۷۳ مترمربع عملیات ریکلاژ و اجرای سربیز به عرض پنج متر انجام شده است.

بوشهر |

مدیرکل بنادر بوشهر:

پایش دریا برای افزایش ذخایر آبزیان ضروری است

زهراماندنیان فرد- مدیرکل بنادر و دریانوردی استان بوشهر با تأکید بر اهمیت پایش مستمر محیطزیست دریایی، کاهش آلودگی‌ها و تقویت همکاری دستگاه‌های مرتبط راز الزامات افزایش ذخایر آبزیان، ارتقای کیفیت صید و بهبود معیشت صیادان دانست. سیاوش ارجمندزاده در نشست تعاملی با معاون صید و بنادر ماهیگیری سازمان شیلات ایران، حفاظت از اکوسیستم‌های دریایی را یکی از مهم‌ترین الزامات توسعه پایدار در حوزه صید و صیادی عنوان کرد و گفت: پایش مستمر وضعیت محیطزیست دریا نقشی کلیدی در پایداری فعالیت‌های صیادی دارد.

او در ادامه با اشاره به لزوم هم‌افزایی میان دستگاه‌های متولی دریا، تصریح کرد: همکاری نزدیک میان سازمان بنادر و دریانوردی، شیلات، دستگاه‌های محیط زیستی و سایر نهادهای مرتبط می‌تواند در کاهش مخاطرات زیست‌محیطی و حفظ پایداری ذخایر آبزیان مؤثر باشد. مدیرکل بنادر و دریانوردی استان بوشهر، اقتصاد دریا محور را بخش مهمی از اشتغال و معیشت ساحل نشینان استان دانست و خاطرنشان کرد: حفظ سلامت دریا به معنای حمایت مستقیم از صیادان و فعالان حوزه شیلات است.

ارجمندزاده ابراز امیدواری کرد که با توسعه همکاری‌های مشترک میان سازمان‌های مرتبط و اجرای برنامه‌های هدفمند زیست‌محیطی، زمینه برای بهبود شرایط صید و صیادی، افزایش ذخایر آبزیان و ارتقای سطح معیشت صیادان بیش از پیش فراهم شود.

پیام ایران

۲

اردیبل |

مدیرکل محیطزیست اردبیل تأکید کرد

کاهش مصرف پلاستیک

ضرورتی برای سلامت مردم و حفاظت از محیطزیست

سعادتی - مدیرکل حفاظت محیطزیست استان اردبیل بر اهمیت خدمت‌رسانی مضاعف به مردم و نقش مسئولان در پاسداری از محیطزیست تأکید کرد.

کیومرث سفیدی ضمن گرامی داشت یاد و خاطره شهدا و رهبر شهید، با بیان اینکه افتخار خدمت در حوزه محیطزیست، افتخاری در مسیر خدمت به ملت است، گفت: در شرایط کنونی، وظیفه مسئولان دوچندان شده و لازم است همراه آحاد مردم برای حفظ سلامت جامعه و محیطزیست تلاش کنیم. مدیرکل حفاظت محیطزیست استان اردبیل با اشاره به ضرورت رعایت توصیه‌های زیست‌محیطی توسط شهروندان شرکت‌کننده در این مراسم‌ها، اظهار کرد: کاهش مصرف پلاستیک و جایگزینی آن با کبسه‌های پارچه‌ای یکی از مهم‌ترین اقداماتی است که می‌تواند نقش مؤثری در کاهش مصرف پلاستیک و به‌نتیج آلودگی‌های محیط‌زیستی داشته باشد. او به موکب‌ها و عوامل اجرایی حاضر در این برنامه‌ها توصیه کرد: استفاده از ظروف پلاستیکی به حداقل برسد و به‌جای آن، از ظروف چندبار مصرف و شیشه‌ای استفاده شود؛ چراکه پلاستیک و میکروپلاستیک‌ها برای سلامت انسان مضر بوده و می‌توانند در آینده مشکلات جدی‌تری ایجاد کنند. مدیرکل حفاظت محیطزیست استان اردبیل با تأکید بر اهمیت فرهنگ‌سازی در این زمینه، پیشنهاد کرد: شعار «نه به پلاستیک، برای وطن» به‌عنوان یک مطالبه عمومی در میان شهروندان ترویج شود و مردم با خرید و استفاده از کبسه‌های پارچه‌ای، سهم خود را در کاهش مصرف پلاستیک ایفا کنند.

قطع درختان پیاده‌راه بوعلی

پیشتازی روستاهای یزد در تولید این بار با تولید برق خورشیدی

رحیمدل - روستاییان که سال‌ها ستون اصلی تولید در کشور بوده‌اند، این بار با نصب پنل‌های خورشیدی پشت‌بامی علاوه بر کم‌ک به تأمین برق کشور، به درآمدی پایدار نیز دست یافته‌اند. انرژی‌های تجدیدپذیر در سال‌های اخیر به یکی از راهکارهای مهم برای تأمین پایدار برق و کاهش ناترازی انرژی در کشور تبدیل شده است. در این میان انرژی خورشیدی به دلیل دسترسی آسان، پاک بودن و امکان بهره‌برداری در مقیاس‌های کوچک خانگی، موردتوجه سیاست‌گذاران ومردم قرار گرفته است.

استان یزد با برخورداری از ساعات طولانی تابش خورشید، یکی از مستعدترین مناطق کشور برای توسعه نیروگاه‌های خورشیدی به شمار می‌رود و برنامه‌ریزی‌ها نشان می‌دهد که ظرفیت تولید برق خورشیدی در این استان با پایان امسال به حدود ۷۵۰ مگاوات خواهد رسید.

در همین راستا طرح نیروگاه‌های خورشیدی پشت‌بامی در نقاط مختلف استان در حال گسترش است و بسیاری از شهروندان و روستاییان با نصب پنل‌های خورشیدی به جمع تولیدکنندگان برق پیوسته‌اند و در تلاش هستند نقش خود را در امر تولید در حوزه‌های مختلف ایفا کنند.

استقبال مردم از نیروگاه‌های خورشیدی روبه‌افزایش است

مدیر دفتر بازر برق شرکت توزیع نیروی برق استان یزد در این باره در گفت‌وگو با خبرنگار مهر اظهار کرد: طرح نیروگاه‌های خورشیدی پشت‌بامی و اشعاعی در استان با استقبال مطلوب مشترکان همراه بوده‌است.

همدان |

قطع درختان پیاده‌راه بوعلی

ایمنی شهروندان یا زنگ خطر برای فضای سبز همدان؟

که حفاظت از درختان و فضای سبز باید در اولویت برنامه‌های شهری قرار داشته باشد.

درختان قطع شده در پیاده‌راه بوعلی خشک یا خطرآفرین بودند در مقابل این واکنش‌ها، شهرداری همدان توضیحاتی را ارائه و

اذعان کرد قطع درختان یاد شده باهدف حفظ ایمنی شهروندان و بر اساس بررسی‌های کارشناسی انجام شده است. رئیس سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری همدان در

این باره اعلام کرد: مطابق ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها و همچنین مصوبه کمیسیون ماده هفت شهرداری، هر ساله

عملیات شناسایی، بررسی و در صورت لزوم قطع درختان خشک و طرزآ در پارک‌ها، بلوارها و معابر شهری انجام می‌شود. مهرداد خورشیدوند با اشاره به مسئولیت شهرداری در حفظ ایمنی شهروندان گفت: درختانی که دچار خشکی شدید، پوسیدگی داخلی، قارچ‌زدگی یا ناپایداری در ساختار تنه و تاج هستند می‌توانند در شرایط مختلف وزش باد یا بارندگی ناگهانی سقوط کنند و برای عابران و خودروها خطر ایجاد کنند به همین دلیل شناسایی و حذف این درختان بخشی از اقدامات پیشگیرانه در مدیریت فضای سبز شهری محسوب می‌شود.

این مسئول درباره درختان قطع‌شده در محدوده پیاده‌راه بوعلی نیز توضیح داد: این درختان پس از بررسی و ارزیابی تخصصی توسط کارشناسان فضای سبز، به‌عنوان درختان

خشک یا خطرآفرین شناسایی شده‌اند. به گفته او، برخی از این درختان دچار پوسیدگی شدید در تنه یا ریشه بوده و برخی دیگر به دلیل قارچ‌زدگی یا عدم تعادل در تاج درخت، احتمال خشکگی و سقوط داشته‌اند.

اصفهان |

در سال گذشته ۲۵ هزار فیبر نوری در استان اصفهان دایر شد

راهکار استفاده کنند.

مدیر مخابرات منطقه اصفهان با اشاره به اینکه استفاده از فناوری‌های جدید به‌مرور در جامعه رایگیر می‌شود، افزود همان‌گونه که مردم درگذشته به استفاده از تجهیزات و فناوری‌های جدید عادت کرده‌اند، در این حوزه نیز به تدریج راهکارهای لازم در جامعه توسعه پیدا خواهد کرد.

فارقالیطیان، همچنین با اشاره به وجود مسیرهای ارتباطی جایگزین مانند اینترنت موبایل و روند پیشرفت فناوری در حوزه تجهیزات و اینترنت اشیا، ابراز امیدواری کرد: با توسعه تکنولوژی، این‌گونه چالش‌ها در آینده کاهش پیدا کند. در ادامه مهدی یوسفی، معاون تجاری مخابرات اصفهان نیز در زمینه درآمدزایی مخابرات از دیجیتال مارکتینگ چگونه است گفت: مخابرات در مفهوم سنتی خود، امروز در حال حرکت به سمت ایفای نقشی فراتر از گذشته است و تلاش دارد به‌عنوان یک مینابجی و تسهیل‌گر در حوزه هوشمندسازی نقش‌آفرینی کند.

توضیح‌آفرینی کرد: هم‌زمان با توسعه‌های مملوگرکل شامل دو بخش اصلی است؛ بخشی مربوط به تجهیزات و المان‌های موجود در حوزه هوشمندسازی و بخش دیگر مربوط به بستریهای ارتباطی است.

یوسفی گفت: ما در مجموعه مخابرات تلاش کرده‌ایم در کنار تولیدکنندگان و فعالان این حوزه قرار بگیریم و با ایجاد هم‌افزایی، تجهیزات و بستریهای ارتباطی را در قالب یک بسته جامع ارائه کنیم. هدف ما این است که سرویس‌های مخابراتی به‌گونه‌ای طراحی شوند که هم دغدغهٔ تولیدکنندگان این تجهیزات را برطرف کنند و هم بهره‌برداران بتوانند با اطمینان و سرعت مناسب از آن‌ها استفاده کنند؛ به‌گونه‌ای که مطمئن باشند هم تجهیزات مناسبی تهیه کرده‌اند و هم از بستر ارتباطی پایدار و مطلوب بهره‌مند هستند.

معاون تجاری مخابرات اصفهان گفت: درهرصورت، نباید به موضوع هوشمندسازی صرفاً به‌عنوان یک موضوع لوکس یا تجملاتی نگاه کرد. دربرخی حوزه‌ها، مانند گلخانه‌های هوشمند، این موضوع از حالت یک امکان لوکس خارج شده و به یک ضرورت و مسئله حیاتی تبدیل می‌شود. موفقیت و پایداری یک کسب‌وکار در چنین حوزه‌هایی، وابستگی مستقیمی به تصمیم‌گیری‌های صحیح و کیفیت ارتباطات دارد.

اخبار |

رفع تصرف یک هکتار از اراضی تالابی منطقه حفاظت‌شده «تالش»

گیلان، نوبری - رئیس اداره محیط‌زیست تالش از رفع تصرف حدود یک هکتار از اراضی تالابی در محدوده منطقه حفاظت‌شده تالش با دستور دادستان خبر داد.

اصغر خوندکار از رفع تصرف حدود یک هکتار از اراضی تالابی در محدوده منطقه حفاظت‌شده تالش خبر داد و اظهار کرد: در پی دریافت گزارش‌هایی مبنی بر تخریب و تصرف بخشی از اراضی تالابی این منطقه، موضوع به‌صورت ویژه در دستور کار اداره حفاظت محیط‌زیست شهرستان قرار گرفت.

او افزود: پس از بررسی‌های میدانی و با پیگیری حقوقی انجام شده از سوی این اداره، به دستور قضایی از سوی دادستان عمومی و انقلاب شهرستان تالش، عملیات رفع تصرف با حضور مأموران یگان حفاظت محیط‌زیست و همکاری نیروی انتظامی انجام شد.

خوندکار با اشاره به جزئیات این عملیات تصریح کرد: در این اقدام، حدود یک هکتار از اراضی تالابی که توسط افراد سودجو به‌صورت غیرقانونی تصرف شده و در حال تخریب و تبدیل به مزرعه کشاورزی (شالیزار) بود، رفع تصرف شد و ماشین‌آلات مورداستفاده متخلفان نیز توقیف و ضبط شد.

رئیس اداره حفاظت محیط‌زیست شهرستان تالش با تأکید بر اهمیت حفاظت از اکوسیستم‌های تالابی خاطرنشان کرد: تالاب‌ها از مهم‌ترین زیست‌بوم‌های طبیعی هستند که نقش مهمی در حفظ تنوع زیستی، تنظیم چرخه‌های طبیعی آب و پایداری محیط‌زیست دارند و هرگونه تخریب یا تغییر کاربری آن‌ها خسارات جبران‌ناپذیری به طبیعت وارد می‌کند.

اصفهان |

پیش‌بینی برداشت ۵ هزار تن میوه نوبرانه

کهگیلویه و بویراحمد، ذوالفقاری- مدیر باغبانی سازمان جهاد کشاورزی کهگیلویه و بویراحمد گفت: پیش‌بینی می‌شود امسال ۵ هزار و ۰۰۰ تن محصول میوه نوبرانه از باغات استان برداشت شود.

تیرمزد صیادی افزود: سطح بارور میوه‌های نوبرانه در استان ۵۸۰ هکتار است که پیش‌بینی می‌شود از این میزان حدود ۵ هزار و ۰۰۰ تن محصول برداشت شود.

او با بیان اینکه عمده میوه‌های نوبرانه استان شامل هلوی بهاره، زردآلو، گیلاس و گوجه‌سبز است، ادامه داد: برداشت این محصولات از اواسط اردیبهشت‌ماه آغاز شده و تا اوایل تیرماه ادامه خواهد داشت.

مدیر باغبانی سازمان جهاد کشاورزی کهگیلویه و بویراحمد تصریح کرد: بیشترین سطح برداشت میوه‌های نوبرانه مربوط به شهرستان‌های بویراحمد و دنا و همچنین بخش‌هایی از شهرستان‌های کهگیلویه و چرام است.

او با اشاره به بازار هدف این محصولات عنوان کرد: میوه‌های نوبرانه استان به استان‌های هم‌جوار از جمله فارس، اصفهان، خوزستان و بوشهر ارسال می‌شود و بخشی از محصول، به‌ویژه گیلاس، نیز در میادین میوه و تره‌بار تهران عرضه خواهد شد. صیادی با اشاره به خسارت‌های وارد شده به باغات در سال جاری، تصریح کرد: به دلیل تنش‌های دمایی و بارش تگرگ، خسارت قابل‌توجهی به برخی محصولات از جمله زردآلو، گیلاس و هلوی بهاره وارد شده و پیش‌بینی می‌شود میزان تولید نسبت به سال گذشته کاهش یابد.

نوبت اول	سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان	استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان	استاد و املاک شمال اصفهان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مورخ ۱۳۰۶/۰۳/۱۴۴۶	مورخ ۱۳۰۶/۰۳/۱۴۴۶
برابر برای شماره ۱۳۰۶/۰۲/۱۴۴۶	مورخ ۱۳۰۶/۰۲/۱۴۴۶
هیات دوم متقاضی خانم حسین عزیزی علویچه به شناسنامه شماره ۵۸ کدملی ۱۹۱۹۷۴۱۷۹ فرزند رضا نسبت به شش‌دانگ یکپاک مغازه پلاک ۵۴۱ فرعی از ۴۵۲ اصلی واقع در بخش ۱۶ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان به مساحت ۳۲/۳۸ متر مربع به موجب سند ۳۵۷۲۱ مورخ ۵۵/۲/۷۵ مالک رسمی آقایان کاظم ועبد الرسول بارودکو که مورد درخواست مع الاوسطه به موجب قولنامه عادی و متقاضی واگذار شده و تعدادی از شهود آن را تایید نموده اند) لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم، و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.	
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹	
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۱۳	
حسین زمانی علویچه	
رئیس ثبت اسناد و املاک	
شناسه آگهی: ۲۱۸۳۳۰	

تجسس

بازدید سفیر اسپانیا از نمایشگاه «هنر و جنگ»

تأکید بر نقش دیپلماسی فرهنگی در پیوند جهانی گسسته

در آستانه ۱۸ می، روز جهانی موزه‌ها، آنتونیو سانچز بندیتو گاسپار، سفیر اسپانیا در تهران، با حضور در «موزه هنرهای معاصر تهران» از بخش دوم رویداد «هنر و جنگ» بازدید کرد. این نمایشگاه که شامل ۱۱ اثر از ۴ هنرمند شاخص اسپانیایی شامل نقاشی، مجسمه و چیدمان است، فرصتی شد تا سفیر این کشور بر اهمیت دیپلماسی فرهنگی و پیام صلح‌طلبانه هنر در شرایط بحران تأکید کند. آثار به نمایش درآمده عمدتاً با موضوع نوج‌های ناشی از درگیری‌های نظامی خلق شده‌اند و فضایی تأمل‌برانگیز را برای بازدیدکنندگان فراهم کرده‌اند. به گزارش «پیام ما» به نقل از روابط عمومی موزه هنرهای معاصر تهران، سفیر اسپانیا پس از بازدید از آثار هنرمندان کشورش، ضمن ابراز خرسندی از برگزاری چنین رویدادی در تهران گفت: «اسپانیا سنتی دیرینه در هنر ضدجنگ دارد و مواضع ما همیشه بر پایه صلح و احترام به حقوق بشر استوار بوده است. بسیار خوشحالم که در این روزها، ۱۱ اثر از هنرمندان برجسته اسپانیایی در اینجا به نمایش درآمده است. این دقیقاً همان معنای "متحد کردن جهانی گسسته" است که شورای بین‌المللی موزه‌ها (ICOM) امسال بر آن تأکید دارد.» او در ادامه افزود: «من در ایران می‌مانم و متعهد هستم که به عنوان سفیر، پیوند میان نهادهای فرهنگی اسپانیا و این موزه را مستحکم کنم. ما از پروژه‌های مشترک مانند انتشار کتاب‌های هنری به زبان فارسی و اسپانیایی و برگزاری جلسات نقد آثار در حوزه سینما و موسیقی نیز استقبال می‌کنیم.» سفیر اسپانیا در پایان این بازدید، نمایشگاه «هنر و جنگ» را نمونه‌ای موفق از نقش هنر در گفت‌وگوی میان فرهنگ‌ها دانست و ابراز امیدواری کرد که چنین رویدادهایی بتوانند در شرایطی که سیاست در ایجاد صلح درمی‌ماند، پیونددهنده دل‌های ملت‌ها باشند.

یادداشت

چگونگی رابطه مخاطب با متون داستانی

«غریبه» با متن و «بی‌خانمان» در معنا

علی ملازاده | روزنامه نگار

را ناکفته رها می‌کند. این شکاف‌ها در فرایند خوانش، خواننده را به «پر کردن» آن‌ها دعوت می‌کنند. مفهوم خواننده ضمنی نیز به نقشی اشاره دارد که متن، از خواننده می‌خواهد ایفا کند. خواننده ضمنی یک شخص واقعی نیست، «آن» یا «او»، در واقع ساختاری درون متن است که واکنش‌های خواننده را هدایت می‌کند. این ساختار شامل چشم‌اندازهای روایت، شخصیت‌ها و طرح داستان است. این‌ها برای روشن‌تر شدن ایده‌اش از تمثیل صورفلکی استفاده می‌کند: ستارگان در آسمان ثابت‌اند (متن)، اما خطی که هر شخص، برای وصل کردن آن‌ها انتخاب می‌کند متغیر است (ذهن خواننده). به این ترتیب، میان دو نفر نیز ممکن است یکی‌شان یک صورت فلکی را «خرس بزرگ» و دیگری «ملاقه» ببیند. یاوس نیز با طرح «افق انتظارات»، تاریخ‌مندی فهم ادبی را برجسته کرد. در اغلب این رویکردها، خواننده بیشتر به‌عنوان یک عامل شناختی یا تاریخی

تاریخ

عکس نوشت

عکس: طاهره رخ‌بخش

مرمت مجموعه تاریخی و جهانی باغ ارم با هدف حفاظت از ارزش‌های معماری، تاریخی و فرهنگی این اثر ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی، پس از طی مراحل تخصصی و قانونی از بهمن‌ماه ۱۴۰۴ وارد فاز اجرایی شده است

مختصات ذهنی و روایت: از بازنمایی تا بازنمایی

خوانش داستان، وارد جهانی می‌شود که قواعد، منطق و روابط خاص خود را دارد. او با شخصیت‌ها هم‌ذات‌پنداری می‌کند، در احساسات و افکار آن‌ها مشارکت می‌ورزد و از درون روایت، «تجربه» می‌کند. این همان سطح نزدیکی است که نظریه ایژر آن را به‌عنوان «درگیری تخیلی» توصیف می‌کند. اما این نزدیکی هرگز به ادغام کامل نمی‌انجامد، زیرا خواننده هم‌زمان آگاه است که با یک ساختار روایی مواجه است؛ ساختاری ساخته‌شده، غیرواقعی و قابل بازنمایی. خواننده با اینکه درون متن قرار دارد، اما هرگز به آن تعلق کامل ندارد؛ او هم‌زمان هم درگیر و مشارکت‌کننده است و هم ناظر. شکاف‌های متن، خواندن را به فرایندی فعال و زمان‌مند تبدیل می‌کنند که در آن معنا ساخته می‌شود و خبری از اعطای آن از سوی متن نیست. خواننده در طول متن، دائماً در حال حرکت است؛ گاه با شخصیت‌ها هم‌ذات‌پنداری می‌کند، گاه از آن‌ها فاصله می‌گیرد، گاه روایت را بازسازی می‌کند و گاه در برابر آن مقاومت می‌ورزد. این حرکت مداوم، وضعیت او را به «رهگذر» نزدیک می‌کند؛ سوزهای که در مسیر معنا حرکت می‌کند، بدون آنکه هرگز در نقطه‌ای نهای تثبیت شود. معنا در اینجا مقصدی است که در مسیر حرکت خواننده تولید می‌شود. میخائیل باختین رمان را به‌عنوان فضای چندصدایی توصیف می‌کند که در آن هیچ صدای واحدی بر دیگری سلطه نهای ندارد. خواننده در چنین فضای ناگزیر است میان صداهای مختلف حرکت کند، موضع بگیرد، تفسیر کند و در عین حال از تثبیت در یک موقعیت نهای اجتناب ورزد. این وضعیت نتیجه ترکیب و هم‌بستگی غریبه و رهگذر است؛ خواننده نه متعلق به هیچ‌یک از صداهاست (غریبه)، و نه در یک جایگاه ثابت قرار دارد (رهگذر). او «رهاشده» و «سرگردان» در میان آن‌ها، در حال جابه‌جایی دائمی است. خوانشگر در واقع، در شبکه‌ای پیچیده، سیال و دینامیک از معنا و متن در رفت‌وآمد است که گاه با هم تداخل دارند؛ گاهی در تبعاد با هم‌اند و گاه در توتاری. در آثاری مانند «خانم دالووی» از «ویرجینیا وولف»، جریان سیال ذهن، مزج میان ذهن شخصیت‌ها و روایت بیرونی را از بین می‌برد. خواننده به درون

مختصات ذهنی و روایت: از بازنمایی تا بازنمایی

مختصات ذهنی و روایت: از بازنمایی تا بازنمایی

نوبت اول

آگهی مزایده عمومی

شهرداری اختیاریاد بر اساس مجوز شماره ۱۶۷/۴۰۴/۶۷ مورخ ۱۴۰۴/۴/۲۰ شورای اسلامی شهر و نامه کارشناسی پلیس راهنمایی و رانندگی شهرستان کرمان، در نظر دارد یک دستگاه خودروی سواری مزاد بر نیاز خود را با مشخصات به شرح جدول ذیل از طریق مزایده عمومی با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد ایران) به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir و در صورت اختلال وعدم دسترسی به سامانه مذکور به صورت دستی و حضوری به فروش رساند، لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی داوطلب خرید واجد شرایط دعوت به عمل می‌آید از تاریخ ۱۴۰۵/۲/۲۶ روز شنبه حداکثر تا پایان وقت اداری روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۲/۲۵ (پنج خرداد ماه سال جاری) به استثنای ایام تعطیل جهت بازدید و دریافت اسامه‌مزایده و اطلاع از شرایط و جزئیات فروش خودروی مذکور به شهرداری اختیاریاد به آدرس اختیاریاد - خیابان امام جمعه نبش کوچه ۳۴ مراجعه نمایند. شرکت‌کنندگان بایستی پیشنهادهای خود را حداکثر تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه ۱۴۰۵/۲/۲۶ (بیستم خرداد ماه سال جاری) در صورت ثبت نام الکترونیکی در سامانه ستاد ایران یا گرداری یا در صورت ثبت نام حضوری به دبیرخانه شهرداری تحویل و رسید دریافت نمایند. پیشنهادهای واصله راس ساعت ۱۴:۰۵/۲/۲۳ (بیست و سوم خرداد ماه سال جاری) در محل سالن کنفرانس شهرداری بازشیابی و برنده مزایده اعلام می‌گردد و در صورت تمایل شرکت‌کنندگان با نمایندگان قانونی آنان طی معرفی نامه کتبی می‌توانند در جلسه بازشیابی پاکات حضور داشته باشند. ضمناً بدیهی‌های خودرو شامل: عوارض شهرداری وعدم خلافی تا زمان فروش بعهده شهرداری و هزینه‌های نقل و انتقال، تعویض پلاک، مالیات، هزینه‌های کارشناسی رسمی... وچاپ چهارنوبت آگهی روزنامه به عهده برنده مزایده بوده و پس از اعلام کتبی برنده بایستی کل مبلغ خودرو و سایر بدیهی‌های متعلقه را تا پایان وقت اداری روز سه شنبه بیست و ششم خرداد ماه سال جاری (۱۴۰۵/۲/۲۶) به حساب این شهرداری واریز و تسویه نماید. لازم به ذکر است که ثبت نام کنندگان از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) در اولویت بوده و شهرداری در رد یا قبول یک یا قبول بیشینه‌دهات مختار می‌باشد.

ردیف	نوع خودرو	شماره انتظامی	قیمت کل پایه کارشناسی (ریال)	مبلغ تضمین شرکت در مزایده (ریال)	رنگ	مدل	وضعیت سند
۱	سواری دنا پلاس توربو شارژ	۳۹۳ ج ۱۶ ا ۴۵-۴۵	۱۵۰/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال	۷۷۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال	سفید روغنی	۱۴۰۱	دارد

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۰۵ شناسه آگهی: ۲۱۸۴۱۷۵

شهرداری اختیاریاد

نوبت اول

آگهی دعوت به ارزیابی کیفی

وزارت راه و شهرسازی
راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران
اداره کل راه‌آهن شرق

مناقصه شماره ۵۰۲-ش-۰۲

شرکت راه‌آهن ج.ا.ا. در نظر دارد بنا بر آئین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات نسبت به ارزیابی کیفی پیمانکاران واجد شرایط جهت دعوت به مناقصه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir به شرح زیر اقدام نماید. لازم بذکر است کلیه مراحل برگزاری مناقصه از فراخوان ارزیابی کیفی تا انتخاب برنده از طریق سایت مزبور انجام می‌پذیرد.

- موضوع مناقصه: انجام خدمات ایاب‌و‌ذهاب کارکنان سیر و حرکت اداره کل راه‌آهن شرق (طبس) بوسیله آژانس (درونشهری و برونشهری)
- مبلغ کل برآورد اولیه: ۱۷۹,۹۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال.
- مدت و محل اجرا: مدت اجرا ۱۲ ماه بوده و محل اجراء طبق اسناد مناقصه می‌باشد.
- شرایط لازم جهت شرکت در ارزیابی:
- مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی: حداکثر تا ساعت ۱۹:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۱۰
- مهلت بازگذاری اسناد ارزیابی کیفی: حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۷
- پس از تشکیل جلسه ارزیابی کیفی، از شرکت‌کنندگان دارای صلاحیت که حداقل امتیاز لازم (۶۵ از ۱۰۰) را کسب نموده باشند جهت دریافت اسناد مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۳۰ اداره کل راه‌آهن شرق

پیام ما دیروز

نگاهی به نمایش «پایان آن شب»

تابش نور تازه بر صحنه تئاتر

اسهیلانصاری | منتقد تئاتر

نمایش «پایان آن شب» به نویسندگی و کارگردانی «ترکس اصغری» که این روزها در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان (شعبه پارک لاله) روی صحنه رفته است، تجربه‌ای متفاوت از تئاتر نسل نورا رقم زده است. داستان نمایش که در محله‌ای پرآشوب روایت می‌شود، با محوریت روایت پیرمردی که خبر از دزدی بزرگی می‌دهد، به شکلی هوشمندانه از تقابل «ترس» و «امید» سخن می‌گوید. آنچه در این اجرا بیش از هر چیز می‌درخشد، فراتر رفتن از جنبه‌های نمایشی و تبدیل شدن صحنه به عرصه‌ای برای نمایش «مسئولیت‌پذیری» و «کار گروهی» است. بازیگران نوجوان هرچند که در مسیر تجربه هستند؛ اما با ذوق و اشتیاقی مثال‌زدنی، توانسته‌اند به‌سادگی از مرزهای بازیگری عبور کنند. هماهنگی آن‌ها در لحظات حساس، حتی در زمان تغییر دکور، نشان‌دهنده تمرین‌های دقیق و مدیریت کارگردان در هدایت گروهی پرجمعیت و حساس است.

عناصر فنی هم به‌خوبی در خدمت روایت قرار گرفته‌اند. موسیقی و نورپردازی با ایجاد فضایی پرتنش، مخاطب را در میان ترس و اضطراب قرار می‌دهند؛ اما استفاده نمادین از «فانوس» در میانه تاریکی، همان روزنه امیدی است که داستان به دنبال آن است. نمایش «پایان آن شب» تجلی شجاعت نسلی است که با همدلی، از سایه بزرگ‌تراها فراتر می‌رود. این روزها کانون پرورش فکری، حال‌وهوای خاصی دارد؛ بازیگران نوجوان این نمایش با ایفای نقش در آن تجربه کسب می‌کنند و حضور نوجوانان و خانواده‌هایشان و هنرآموزی نسل جدید حال‌وهوای خاصی به کانون داده است؛ اما هنرمندانی که گرچه بی‌تجربه و کم‌تجربه‌اند؛ اما به‌خوبی به ایفای نقش پرداختند و خوش درخشیدند.

«پایان آن شب» از ترس می‌گوید و امید، از شجاعت نسلی حرف می‌زند که حتی از پدر و مادرهایش پیشی گرفته‌اند. از همدلی و همکاری یک گروه نوجوان که بیش از بازی و ایفای نقش، کار گروهی و مسئولیت‌پذیری را به نمایش می‌گذارند و مخاطب نیز این هماهنگی و همکاری را حتی در صحنه و به هنگام تغییر دکور به‌خوبی لمس می‌کند.

فرزاد و فرودها در پرخاش و بگومگوها و دیالوگ‌گویی‌ها هرچند کوتاه‌اند، ولی همگی گویای همکاری و تمرین و ذوق و علاقه بازیگران جوان است. حتی تماشاگر، حمایت خانواده‌ها از فرزندانشان را نیز با حضورشان در سالن نمایش کاملاً حس می‌کند که با شور و اشتیاق از حضور فرزندان در صحنه لذت می‌برد.

نورپردازی و موسیقی هم در برخی صحنه‌ها، ذهن مخاطب را با ترس می‌آمیزد و مخاطب کاملاً با فضا ارتباط برقرار می‌کند. به دست‌داشتن فانوس در برخی صحنه‌ها، روزنه امید و روشنایی را به ارمان آورده و در دل تاریکی‌ها، گاهی نور می‌درخشد.

ناگفته پیداست که مدیریت یک گروه با تعداد بالایی بازیگر کم‌تجربه روی صحنه کار بسیار دشواری است، به‌خصوص این‌که همه بازیگران در سن نوجوانی به سر می‌برند و از روحیات و دغدغه‌های متفاوتی برخوردارند؛ اما کارگردان به‌خوبی موفق شده این گروه را در کنار هم جمع کرده و به آن‌ها این امکان را داده تا هنرشان را روی صحنه به‌کار بگیرند و خوش بدرخشند. تماشاچی این نمایش، فراتر از یک سرگرمی، تجربه تماشاچی «رشد» است؛ تماشاچی نوجوانانی که نه فقط در ایفای نقش، بلکه در مسئولیت‌پذیری و کار گروهی، درس‌های بزرگی به ما می‌دهند. ترکس اصغری، کارگردان این نمایش، توانسته گروهی از بازیگران جوان را که هر کدام روحیات متفاوتی دارند، در کنار هم بنشانند تا در صحنه، بر لبه باریک ترس و شجاعت قدم بردارند. نمایش «پایان آن شب» یادآور این نکته است که حتی در پرآشوب‌ترین محله‌ها، اگر همدلی باشد، نور از دل تاریکی بیرون می‌زند. همچنین تماشاچی لیخند و غرور پدر و مادرانی که در سالن نشسته بودند و با تمام وجود فرزندشان را تشویق می‌کردند، خود بخشی از زیبایی این شب‌های اجر است.

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو و سند کمپانی ماشین خودرو سواری - سواری سمند ال ایکس، مدل ۱۳۸۵ به رنگ سفید صدفی به شماره موتور: ۱۲۱۸۵۱۲۱۸۵ به شماره شاسی: ۱۷۶۳۴۸۱۱ به شماره پلاک ۳۲ ن ۶۵۸ ایران به نام مریم خاکنان مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط است.

منوجان